

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 września 2014r.

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSA Przemysław Strach

Sędziowie: SSA Urszula Duczmal

SSO del. do SA Izabela Pospieska (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Magdalena Ziembiewicz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej Piotra Urowskiego

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2014r.

rozpoznał sprawę:

W. J. oskarżonego z art. 258§1i3kk; art. 286§1kk w zw. z art. 294§1kk i z art. 44 ust. 1 i 2 i art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z 18.10.2006r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z 2.03.2001r. o wyrobieniu alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych w zw. z art. 11§2kk w zw. z art. 12kk; art.73§1kks w zw. z art. 37§1pkt 1,3 i 5 kks; art. 12a§1 w zw. z art. 14 ustawy z dn. 2.03.2001r. w wyrobieniu alkoholu etylowego i wytwarzaniu wyrobów tytoniowych w zw. z art. 12kk

K. A. (1) oskarżonego z art. 258§1kk; art. 286§1kk w zw. z art. 294§1kk i z art. 44 ust. 1 i 2 i art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z 18.10.2006r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001r. o wyrobieniu alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych w zw. z art. 11§2kk w zw. z art. 12kk; art. 73§1kks w zw. z art. 37§1pkt 1,3 i 5 kks; art. 305 ust. 1 Ustawy z z dn. 30.06.2000r. Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12kk;

I. K. oskarżonego z art. 258§1kk; art. 286§1kk w zw. z art. 294§1kk i art. 44 ust. 1 i 2 i art 42 ust. 1 i 3 ustawy z 18.10.2006r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z 2.03.2001r. o wyrobieniu alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych w zw. z art. 11§2kk w zw. z art. 12kk; art. 73§1kks w zw. z art. 37§1pkt 1,3 i 5 kks;

K. P. (1) oskarżonego z art. 258§1kk; art. 286§1kk w zw. z art. 64§1kk i z art. 44 ust. 1 i 2 i art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z 18.10.2006r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dn. 2.03.2001r. o wyrobieniu alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych w zw. z art. 11§2kk w zw. z art. 12kk; art. 73§1kks w zw. z art. 37§1pkt 1,3 i 5 kks; art. 18§3kk w zw. z art. 12kk;

J. D. (1) oskarżonego z art. 258§1kk; art. 286§1kk i z art. 44 ust. 1 art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z 18.10.2006r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z 2.03.2001r. o wyrobieniu alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych w zw. z art. 11§2kk w zw. z art. 12kk; art. 73§1kks w zw. z art. 37§1pkt 3 i 5 kks;

M. L. (1) oskarżonego z art. 258§§1kk; art. 286§1kk i z art. 44 ust. 1 art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dn. 18.10.2006r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz z

art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z 2.03.2001r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych w zw. z art. 11§2kk w zw. z art. 12kk; art.73§1kks w zw. z art. 37§3i5kks

W. R. (1) oskarżonego z art. 18§3kk w zw. z art. 286§1kk i art. 44 ust. 1 oraz art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z 18.10.2006r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z 2,03.2001r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów w zw. z art. 11§2kk w zw. z art. 12kk;

H. K. (1) oskarżonego z art. 286§1kk w zw. z art. 12kk;

M. S. (1) oskarżonego z art. 286§1kk w zw. z art. 12kk

i R. S. (1) oskarżonego z art. 286§1kk w zw. z art. 12kk

na skutek apelacji wniesionych przez prokuratora wobec oskarżonych: K. A. (1), I. K., K. P. (1) (P.), J. D. (1) i M. L. (1) oraz obrońców oskarżonych: W. J., K. A. (1), I. K., K. P. (1) (P.), J. D. (1), M. L. (1), W. R. (1), H. K. (1), M. S. (1) i R. S. (1)

od wyroku Sądu Okręgowego w Koninie

z dnia 17 czerwca 2013 r. - sygn. akt II K 16/10

uchyla zaskarżony wyrok w całości, w tym na podstawie art. 435 k.p.k. co do oskarżonego W. B. (1), i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Koninie.

Izabela Pospieska Przemysław Strach Urszula Duczmal

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Koninie, w Wydziale II Karnym, wyrokiem z dnia 17 czerwca 2013r., sygn. akt II K 16/10 uznał :

I. oskarżonego W. J. za winnego tego , że:

1. w okresie co najmniej od października 2008r. do dnia 09 lipca 2009r. w K. zorganizował, a następnie kierował zorganizowaną grupą przestępczą, w skład której wchodził K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1), I. K. i M. L. (1) oraz inne osoby o nieustalonej dotychczas tożsamości, mającej na celu popełnianie przestępstw, polegających na dokonywaniu oszustw związanych z odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego oraz wprowadzaniem uzyskanego w ten sposób produktu do obrotu jako czysty spirytus i wódka, a także przestępstw skarbowych mających na celu wprowadzanie do obrotu wyrobów spirytusowych z narażeniem na uszczuplenie podatku akcyzowego, **tj. popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 i 3 kk, za co, na podstawie art. 258 § 1 i 3 kk w zw. z art. 65 § 1 i 2 kk oraz art. 64 § 2 kk wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,**

2. w okresie co najmniej od października 2008r. do 9 lipca 2009r. w K. w woj. (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz wspólnie i w porozumieniu z K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1), I. K. i M. L. (1) oraz innymi osobami o nieustalonej dotychczas tożsamości, poprzez dodanie do skażonego alkoholu etylowego komponentu w postaci podchlorynu sodu / wytrącającego substancje skażające/ oraz poprzez poddanie go procesowi filtracji, mającemu na celu usunięcie skaźników, wyrobił bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadził do obrotu, co najmniej 34.000 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach, jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywcom, po uprzednim wprowadzeniu ich w błąd, co do jakości, parametrów i wartości sprzedawanych wyrobów oraz doprowadzeniu ich do niekorzystnego rozporządzenia mienia, w wyniku czego osiągnął korzyść majątkową znacznej wartości w kwocie co najmniej 238.000zł, działając na szkodę nieustalonych nabywców oraz czyniąc z tego procederu stałe źródło dochodu, **tj. popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i art. 44 ust. 1 i 2 i art. 42 ust. 1 i 3**

ustawy z dnia 18.10.2006r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208, poz. 1539) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U.Nr 31, poz. 353 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk, za co, na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 65 § 1 i 2 kk i art. 65 § 2 kk wymierzył mu karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

3. w okresie co najmniej od października 2008r. do dnia 09 lipca 2009r. w K., działając w ramach czynu ciągłego, w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1), I. K. i M. L. (1) oraz innymi osobami o nieustalonej dotychczas tożsamości, poprzez odkażenie, co najmniej 34.000 litrów skażonego alkoholu etylowego obłożonego zerową stawką podatku akcyzowego i zwolnionego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy oraz sprzedaż odkażonego alkoholu etylowego o mocy pozornej 92,5% w opakowaniach jednostkowych, jako spirytus spożywczy, zmienił cel i przeznaczenie wyroby akcyzowego, przez co naraził podatek akcyzowy na uszczuplenie dużej wartości, w kwocie co najmniej 1.525.787 zł, **tj. popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 73 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks, za co, na podstawie art. 73 § 1 kks w zw. z art. 38 § 1 pkt 2 kks wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności,**

ustalając że czyny opisane wyżej w podpunktach 2. i 3. stanowią jeden czyn wyczerpujący znamiona przestępstwa i przestępstwa skarbowego, a wykonaniu podlega kara za przestępstwo opisane wyżej w podpunkcie 2., tj. kara 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie zaś art. 45 § 1 kk Sąd Okręgowy orzekł wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa opisanego wyżej w podpunkcie 2. w kwocie 238.000 zł, z zastrzeżeniem, iż jest to odpowiedzialność solidarna z oskarżonymi:

- K. A. (1) i I. K. do kwoty 157.500 zł,
- K. P. (1) do kwoty 112.000 zł,
- J. D. (1) do kwoty 56.000 zł,
- M. L. (1) do kwoty 42.000 zł,

4. w okresie co najmniej od października 2008 roku do 9 lipca 2009 roku w K. w woj. (...), działając w warunkach przestępstwa ciągłego, w realizacji z góry powziętego zamiaru, wytworzył bez wymaganego wpisu do rejestru oraz wprowadził do obrotu, co najmniej 925 kg wyrobów tytoniowych w postaci tytoniu do palenia, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu oraz osiągając korzyść majątkową w wysokości co najmniej 23.125 zł, **tj. popełnienia przestępstwa z art. 12 a § 1 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 02.03.2001r. o wyrobie alkoholu etylowego i wytwarzaniu wyrobów spirytusowych w zw. z art. 12 kk, za co, na podstawie art. 12 a § 1 kk w/w ustawy wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności;**

ponadto, na podstawie art. 45 § 1 kk, orzekł wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa w kwocie 23.125 zł;

na podstawie zaś art. 85 kk i art. 86 § 1 kk Sąd Okręgowy połączył orzeczone wobec oskarżonego kary jednostkowe i wymierzył oskarżonemu W. J. karę łączną 3 lat pozbawienia wolności;

II. K. A. (1) za winnego tego, że:

1. w okresie co najmniej od połowy grudnia 2008 roku do 23 lipca 2009 roku w K. w woj. (...) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził W. J., I. K., K. P. (1), J. D. (1) i M. L. (1) oraz inne osoby o nieustalonej dotychczas tożsamości, mającej na celu popełnianie przestępstw, polegających na dokonywaniu oszustw związanych z odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego oraz wprowadzaniem uzyskanego w ten sposób produktu do obrotu jako czysty spirytus i wódka, a także przestępstw skarbowych związanych z wprowadzaniem do obrotu wyrobów spirytusowych z narażeniem na uszczuplenie podatku akcyzowego, **tj.**

popęlnienia przestępstwa z art. 258 § 1 kk, za co, na podstawie art. 258 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 i 2 kk oraz art. 64 § 2 kk wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

2. w okresie co najmniej od połowy grudnia 2008 roku do 23 lipca 2009r. w K. w woj. (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J., I. K., K. P. (1), J. D. (1), M. L. (1) oraz innymi osobami o nieustalonej dotychczas tożsamości, poprzez dodanie do skażonego alkoholu etylowego komponentu w postaci podchlorynu sodu /wytrącającego substancje skażające/ oraz poprzez poddanie go procesowi filtracji, mającemu na celu usunięcie skaźników, wyrobił bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadził do obrotu, co najmniej 22.500 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywcom po uprzednim wprowadzeniu ich w błąd, co do jakości parametrów i wartości sprzedawanych wyrobów i doprowadzeniu ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w wyniku czego osiągnął korzyść majątkową w wysokości co najmniej 157.500 zł, działając na szkodę nieustalonych nabywców oraz czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu, **tj. popęlnienia przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 44 ust. 1 i 2 i art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U.Nr 208, poz. 1539) oraz z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U.Nr 31, poz. 353 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk, za co, na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 65 § 1 i 2 kk i art. 64 § 2 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności,**

3. w okresie co najmniej od połowy grudnia 2008 roku do 23 lipca 2009 roku w K. w woj. (...), działając w ramach czynu ciągłego, w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J., I. K., K. P. (1), J. D. (1) i M. L. (1) oraz innymi osobami o nieustalonej dotychczas tożsamości, poprzez odkażenie, co najmniej 22.500 litrów skażonego alkoholu etylowego, obłożonego zerową stawką podatku akcyzowego i zwolnionego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy oraz sprzedaż odkażonego alkoholu etylowego o mocy pozornej 92,5% w opakowaniach jednostkowych jako spirytus spożywczy i wódka, zmienił cel i przeznaczenie wyrobu akcyzowego, przez co naraził podatek akcyzowy na uszczuplenie dużej wartości, w kwocie co najmniej 1.026.611,00 zł, **tj. popęlnienia przestępstwa skarbowego z art. 73 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks, za co, na podstawie art. 73 § 1 kks w zw. z art. 38 § 1 pkt 2 kks wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,**

przy czym ustalił, że czyny opisane wyżej w podpunktach 2. i 3. stanowią jeden czyn wyczerpujący znamiona przestępstwa i przestępstwa skarbowego, a wykonaniu podlega kara za przestępstwo opisane wyżej w podpunkcie 2. tj. kara 1 roku pozbawienia wolności;

ponadto, na podstawie art. 45 § 1 kk, orzekł wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa opisanego wyżej w podpunkcie 2. w kwocie 157.500 zł, z zastrzeżeniem, iż jest to odpowiedzialność solidarna z oskarżonymi:

- W. J. i I. K. do kwoty 157.500 zł,
- K. P. (1) do kwoty 112.000 zł,
- J. D. (1) do kwoty 56.000 zł,
- M. L. (1) do kwoty 42.000 zł,

4. w okresie co najmniej od połowy grudnia 2008 roku do 23 lipca 2009 roku w K. w woj. (...), działając w warunkach przestępstwa ciągłego, dokonał obrotu wytworzonego przez siebie z odkażonego alkoholu etylowego,

napoju spirytusowego, sprzedawanego jako wódka, w ilości co najmniej 225,5 litra w 450 butelkach o pojemności 0,5 litra każda, oznaczonych zarejestrowanym znakiem towarowym wódki (...), do którego prawa przysługują wyłącznie (...) i którego to znaku nie miał prawa używać oraz zamkniętych podrobionymi zakrywkami /zakrętkami/ posiadającymi oznaczenie o treści (...) wzorowane na oryginalnych zakrętkach wódki (...), **tj. popełnienia przestępstwa z art. 305 ust. 1 ustawy z dnia 30.06.2000r. Prawo własności przemysłowej w zw. z art. 12 kk, za co, na podstawie art. 305 ust. 1 w/w ustawy wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;**

na podstawie zaś art. 85 kk i art. 86 § 1 kk Sąd Okręgowy połączył orzeczone kary jednostkowe i wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności, a na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres lat 5, oddając oskarżonego, na podstawie art. 73 § 1 kk w okresie próby pod dozór kuratora;

III. **I. K. za winnego tego, że:**

1. w okresie od połowy grudnia 2008 roku do czerwca 2009 roku /włącznie/ w K. w woj. (...) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził W. J., K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1) i M. L. (1) oraz inne osoby o nieustalonej dotychczas tożsamości, mającej na celu popełnianie przestępstw, polegających na dokonywaniu oszustw związanych z odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego oraz wprowadzaniem uzyskanego w ten sposób produktu do obrotu jako czysty spirytus i wódka, a także przestępstw skarbowych związanych z wprowadzaniem do obrotu wyrobów spirytusowych z narażeniem na uszczuplenie podatku akcyzowego, **tj. popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 kk, za co, na podstawie art. 258 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 i 2 kk i art. 64 § 2 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,**

2. w okresie od połowy grudnia 2008r. do czerwca 2009r. /włącznie/ w K. w woj. (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J., K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1), M. L. (1) oraz innymi osobami o nieustalonej dotychczas tożsamości, poprzez dodanie do skażonego alkoholu etylowego komponentu w postaci podchlorynu sodu /wytrącającego substancje skażające/ oraz poprzez poddanie go procesowi filtracji, mającemu na celu usunięcie skaźnika, wyrobił bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadził do obrotu, co najmniej 22.500 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach, jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywcom, po uprzednim wprowadzeniu ich w błąd, co do jakości, parametrów i wartości sprzedawanych wyrobów oraz doprowadzeniu ich do niekorzystnego rozporządzenia mienia, w wyniku czego osiągnął korzyść majątkową w kwocie co najmniej 157.500zł, działając na szkodę nieustalonych nabywców oraz czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu, **tj. popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 kk, art. 44 ust. 1 i 2 i art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U.Nr 208, poz. 1539) oraz z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001r. o wyrobieniu alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U.Nr 31, poz. 353 z późn.zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk, za co, na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 65 § 1 i 2 kk i art. 64 § 2 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności,**

3. w okresie od połowy grudnia 2008 roku do czerwca /włącznie/ 2009 roku w K. w woj. (...), działając w ramach czynu ciągłego, w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J., K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1) i M. L. (1) oraz innymi osobami o nieustalonej dotychczas tożsamości, poprzez odkażenie, co najmniej 22.500 litrów skażonego alkoholu etylowego, obłożonego zerową stawką podatku akcyzowego i zwolnionego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy oraz sprzedaż odkażonego alkoholu etylowego o mocy pozornej 92,5% w opakowaniach jednostkowych jako spirytus spożywczy i wódka, zmienił cel i przeznaczenie wyrobu akcyzowego, przez co naraził podatek akcyzowy na uszczuplenie dużej wartości, w kwocie co najmniej 1.026.611,00 zł, **tj. popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 73 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks, za co, na**

podstawie art. 73 § 1 kks w zw. z art. 38 § 1 pkt 2 kks wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,

przy czym ustalił, że czyny opisane wyżej w podpunktach 2. i 3. wyczerpują znamiona przestępstwa i przestępstwa skarbowego, a wykonaniu podlega kara za przestępstwo opisane w podpunkcie 2., tj. kara 1 roku pozbawienia wolności; ponadto, na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa, opisanego wyżej w podpunkcie 2. w kwocie 157.500 zł, z zastrzeżeniem, że jest to odpowiedzialność solidarna z oskarżonymi:

- W. J. i K. A. (1) do kwoty 157.500 zł,
- K. P. (1) do kwoty 112.000 zł,
- J. D. (1) do kwoty 56.000 zł,
- M. L. (1) do kwoty 42.000 zł;

na podstawie zaś art. 85 kk i art. 86 § 1 kk Sąd Okręgowy połączył orzeczone kary jednostkowe i wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres lat 5, a na podstawie art. 73 § 1 kk oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora;

IV. K. P. (1) za winnego tego, że:

1. w okresie od kwietnia 2009 roku do 23 lipca 2009 roku w K. w woj. (...) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził W. J., K. A. (1), I. K., J. D. (1) i M. L. (1) oraz inne osoby o nieustalonej dotychczas tożsamości, mającej na celu popełnianie przestępstw, polegających na dokonywaniu oszustw związanych z odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego oraz wprowadzaniem uzyskanego w ten sposób produktu do obrotu jako czysty spirytus i wódka, a także przestępstw skarbowych związanych z wprowadzaniem do obrotu wyrobów spirytusowych z narażeniem na uszczuplenie podatku akcyzowego, **tj. popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 kk, za co, na podstawie art. 258 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 i 2 kk i art. 64 § 2 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,**

2. w okresie od kwietnia 2009r. do 23 lipca 2009r. w K. w woj. (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J., K. A. (1), I. K., J. D. (1), M. L. (1) oraz innymi osobami o nieustalonej dotychczas tożsamości, poprzez dodanie do skażonego alkoholu etylowego komponentu w postaci podchlorynu sodu /wytrącającego substancje skażające/ oraz poprzez poddanie go procesowi filtracji, mającemu na celu usunięcie skaźników, wyrobił bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadził do obrotu, co najmniej 16.000 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach, jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywców, po uprzednim wprowadzeniu ich w błąd, co do jakości, parametrów i wartości sprzedawanych wyrobów oraz doprowadzeniu ich do niekorzystnego rozporządzenia mienia, w wyniku czego osiągnął korzyść majątkową w kwocie co najmniej 112.000 zł, działając na szkodę nieustalonych nabywców oraz czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu, przy czym czynu tego dopuścił się w warunkach recydywy specjalnej podstawowej /w ciągu 5 lat po odbyciu kary pozbawienia wolności za przestępstwo podobne przeciwko mieniu zakwalifikowane z art. 279 § 1 kk, **tj. popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i z art. 44 ust. 1 i 2 i art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U.Nr 208, poz. 1539) oraz z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U.Nr 31, poz. 353 z późn.zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk, za co, a podstawie art. 286 § 1**

kk w zw. z art. 11 § 3 kk w zw. z art. 65 § 1 i 2 kk i art. 64 § 2 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności,

3. w okresie od kwietnia 2009 roku do 23 lipca 2009 roku w K. w woj. (...), działając w ramach czynu ciągłego, w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J., K. A. (1), I. K., J. D. (1) i M. L. (1) oraz innymi osobami o nieustalonej dotychczas tożsamości, poprzez odkażenie, co najmniej 16.000 litrów skażonego alkoholu etylowego, obłożonego zerową stawką podatku akcyzowego i zwolnionego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy oraz sprzedaż odkażonego alkoholu etylowego o mocy pozornej 92,5% w opakowaniach jednostkowych jako spirytus spożywczy i wódka, zmienił cel i przeznaczenie wyrobu akcyzowego, przez co naraził podatek akcyzowy na uszczuplenie dużej wartości, w kwocie co najmniej 734.080 zł, **tj. popełnienia przestępstwa z art. z art. 73 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 i 5 kks w zw. z art. 6 § 2 kks, za co, na podstawie art. 73 § 1 kks w zw. z art. 38 § 1 pkt 2 kks wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności**, przy czym ustalił, że czyny opisane w podpunktach 2. i 3. stanowią jeden czyn wyczerpujący znamiona przestępstwa i przestępstwa skarbowego, a wykonaniu podlega kara za przestępstwo opisane w podpunkcie 2., tj. kara 1 roku pozbawienia wolności;

na podstawie zaś art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa opisanego w podpunkcie 2. w kwocie 112.000zł, z zastrzeżeniem, iż jest to odpowiedzialność solidarna z oskarżonymi :

- W. J., K. A. (1) i I. K. do kwoty 112.000 zł,
- J. D. (1) do kwoty 56.000 zł,
- M. L. (1) do kwoty 42.000 zł,

4. w okresie od kwietnia 2009 roku do 9 lipca 2009 roku w K., w woj. (...), działając w zamiarze aby inna osoba dokonała czynu zabronionego oraz w warunkach przestępstwa ciągłego pomógł W. J. w wytworzeniu bez wymaganego wpisu do rejestru co najmniej 100 kg wyrobów tytoniowych w postaci tytoniu do palenia o wartości co najmniej 2.500 zł, w ten sposób, że ciął dostarczony tytoń i mieszał go z odpadkami tytoniowymi oraz ważył i pakował w jednostkowe opakowania, **tj. popełnienia przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 12 a § 1 ustawy z dnia 2.03.2001r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U.Nr 31, poz. 353 z późn.zm.) w zw. z art. 12 kk, za co, na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 12a § 1 w/w ustawy wymierzył mu karę 3 miesięcy pozbawienia wolności;**

ponadto, na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk Sąd Okręgowy połączył orzeczone kary jednostkowe i wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres lat 5, a na podstawie art. 73 § 1 kk oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora;

V. J. D. (1) za winnego tego, że:

1. w okresie co najmniej od czerwca do dnia 23 lipca 2009 r. w K., w woj. (...), brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził W. J., K. A. (1), I. K., K. P. (1) i M. L. (1) oraz inne osoby o nieustalonej dotychczas tożsamości, mającej na celu popełnianie przestępstw, polegających na dokonywaniu oszustw związanych z odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego oraz wprowadzaniem uzyskanego w ten sposób produktu do obrotu jako czysty spirytus i wódka, a także przestępstw skarbowych, związanych z wprowadzeniem do obrotu wyrobów spirytusowych z narażeniem na uszczuplenie podatku akcyzowego, **tj. popełnienia przestępstwa z art. 258 § 1 kk, za co, na podstawie art. 258 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 i 2 kk i art. 64 § 2 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.**

2. w okresie co najmniej od czerwca do dnia 23 lipca 2009r. w K. w woj. (...), działając w zorganizowanej grupie przestępczej, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu, z wykonaniu z góry

powziętego zamiaru oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J., K. A. (1), I. K., K. P. (1) i M. L. (1) oraz innymi osobami o nieustalonej dotychczas tożsamości, poprzez dodanie do skażonego alkoholu etylowego komponentu w postaci podchlorynu sodu /wytrącającego substancje skażające/ oraz poprzez poddanie go procesowi filtracji, mającemu na celu usunięciu skaźników, wyrobił bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadził do obrotu co najmniej 8.000 litrów napojów spirytusowych, które sprzedane zostały w jednostkowych opakowaniach jako spirytus lub wódka, bezpośrednio lub za pośrednictwem innych osób nabywcom, po uprzednim wprowadzeniu ich w błąd, co do jakości, parametrów i wartości sprzedawanych wyrobów i doprowadzeniu ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w wyniku czego osiągnął korzyść majątkową w wysokości co najmniej 56.000zł, działając na szkodę nieustalonych nabywców oraz czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu, **tj. popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 kk i art. 44 ust. 1 i 2 i art. 42 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 18.10.2006r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U.Nr 208, poz. 1539) oraz z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U.Nr 31, poz. 353 z późn.zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk, za co, na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 i 2 kk i art. 64 § 2 kk wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności,**

3. w okresie co najmniej od czerwca do dnia 23 lipca 2009r. w K., w woj. (...), działając w ramach czynu ciągłego, w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J., K. A. (1), I. K., K. P. (1) i M. L. (1) oraz innymi osobami o nieustalonej dotychczas tożsamości, poprzez odkażenie, co najmniej 8.000 litrów skażonego alkoholu etylowego obłożonego zerową stawką podatku akcyzowego i zwolnionego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy oraz sprzedaż odkażonego alkoholu etylowego o mocy pozornej 92,5% w opakowaniach jednostkowych jako spirytus spożywczy, zmienił cel i przeznaczenie wyrobu akcyzowego, przez co naraził podatek akcyzowy na uszczuplenie podatku akcyzowego, w kwocie co najmniej 367.040 zł, **tj. popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 73 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 i 5 kks, za co, na podstawie art. 73 § 1 kks w zw. z art. 38 § 1 pkt 2 kks wymierzył mu karę 4 miesięcy pozbawienia wolności,**

przy czym ustalił, że czyny opisane w podpunktach 2. i 3. stanowią jeden czyn wyczerpujący znamiona przestępstwa i przestępstwa skarbowego, a wykonaniu podlega kara za przestępstwo opisane w podpunkcie 2. tj. kara 8 miesięcy pozbawienia wolności;

na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego J. D. (1) przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa opisanego wyżej w podpunkcie 2. w kwocie 56.000 zł, z zastrzeżeniem, iż jest to odpowiedzialność solidarna z oskarżonymi:

- W. J., K. A. (1), I. K. i J. D. (1) do kwoty 56.000 zł,

- M. L. (1) do kwoty 42.000 zł,

Ponadto, na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk Sąd Okręgowy połączył orzeczone kary jednostkowe i wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres lat 3;

VI. M. L. (1) za winnego tego, że:

1. w okresie co najmniej od października 2008 do 23 lipca 2009r. w K. w woj. (...) brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej, w skład której wchodził W. J., K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1) i I. K. oraz inne osoby o nieustalonej dotychczas tożsamości, mającej na celu popełnianie przestępstw, polegających na dokonywaniu oszustw związanych z odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego oraz wprowadzaniem uzyskanego w ten sposób produktu do obrotu jako czysty spirytus i wódka, a także przestępstw skarbowych, związanych z wprowadzeniem do obrotu wyrobów spirytusowych z narażeniem na uszczuplenie podatku akcyzowego, **tj. przestępstwa z art. 258 §**

1 kk, za co, na podstawie art. 258 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 i 2 kk i art. 64 § 2 kk wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

2. w okresie co najmniej od października 2008r. do dnia 23 lipca 2009r. w K., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J., K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1) i I. K. oraz innymi osobami o nieustalonej dotychczas tożsamości, poprzez dodanie do dostarczonego przez niego skażonego alkoholu etylowego komponenta w postaci podchlorynu sodu /wytrącającego substancje skażające/ oraz poprzez poddanie go procesowi filtracji, mającemu na celu usunięciu skaźnika, wyrobił bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie oraz wprowadził do obrotu co najmniej 6.000 litrów napojów spirytusowych o wartości co najmniej 42.000 zł oraz wprowadził do obrotu, co najmniej 4.000 litrów o wartości co najmniej 28.000zł, sprzedając je w jednostkowych opakowaniach jako spirytus nabywcom, po uprzednim wprowadzeniu ich w błąd, co do jakości, parametrów i wartości sprzedawanych wyrobów i doprowadzeniu ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w wyniku czego osiągnął wspólnie z wyżej wymienionymi sprawcami korzyść majątkową w wysokości co najmniej 42.000zł, działając na szkodę nieustalonych nabywców oraz czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu, **tj. popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 kk i z art. 44 ust. 1 i 2 i art. 42 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 18.10.2006r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U.Nr 208, poz. 1539) oraz z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U.Nr 31, poz. 353 z późn.zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. 65 § 1 kk, za co, na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 65 § 1 i 2 kk i art. 64 § 2 kk wymierzył mu karę 1 roku pozbawienia wolności,**

3. w okresie co najmniej od października 2008r. do 23 lipca 2009r. w K., działając w ramach czynu ciągłego, w zorganizowanej grupie przestępczej oraz wspólnie i w porozumieniu z W. J., K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1), I. K. i innymi osobami o nieustalonej dotychczas tożsamości, poprzez odkażenie co najmniej 6.000 litrów skażonego alkoholu etylowego obłożonego zerową stawką podatku akcyzowego i zwolnionego z obowiązku oznaczania znakami akcyzy oraz sprzedaż odkażonego alkoholu etylowego o mocy pozornej 92,5% w opakowaniach jednostkowych jako spirytus spożywczy, zmienił cel i przeznaczenie wyrobu akcyzowego przez co naraził podatek akcyzowy na uszczuplenie w kwocie co najmniej 275.280zł, **tj. popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 73 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 i 5 kks, za co, na podstawie art. 73 § 1 kks w zw. z art. 38 § 1 pkt 2 kks wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,**

przy czym ustalił, że czyny wyżej opisane w podpunktach 2. i 3. stanowią jeden czyn wyczerpujący znamiona przestępstwa i przestępstwa skarbowego a wykonaniu podlega kara za przestępstwo przypisane w podpunkcie 2., tj. kara 1 roku pozbawienia wolności;

ponadto na podstawie art. 45 § 1 kk Sąd Okręgowy orzekł wobec oskarżonego M. L. (1) przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa opisanego w podpunkcie 2. w kwocie 42.000 zł, z zastrzeżeniem, iż jest to odpowiedzialność solidarna z oskarżonym W. J., K. A. (1), I. K., J. D. (1) i K. P. (1) do w/w kwoty,

a na podstawie art. 85 kk i art. 86 § 1 kk połączy orzeczone kary jednostkowe i wymierzył oskarżonemu karę łączną 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, na podstawie zaś art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres lat 5, zaś na podstawie art. 73 § 1 kk oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora;

VII. W. B. (1) za winnego tego, że:

1. w okresie, co najmniej od października 2008r. do dnia 23 lipca 2009r. w K., woj. (...), działając w zamiarze, aby inne osoby popełniły przestępstwo, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, poprzez przekazanie informacji i instrukcji, co do sposobu odkażania skażonego spirytusu oraz elementów służących

do skonstruowania instalacji służącej do odkażania skażonego spirytusu oraz obsługę techniczną tej instalacji, pomógł W. J., K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1), I. K. i M. L. (1) w dokonaniu oszustwa polegającego na odkażeniu i przetworzeniu skażonego alkoholu etylowego oraz wyrobieniu bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie, co najmniej 34.000 litrów napojów spirytusowych, które następnie sprzedane zostały jako spirytus i wódka, po uprzednim wprowadzeniu dotychczas nieustalonych nabywców w błąd co do jakości, parametrów i wartości sprzedawanych wyrobów i doprowadzeniu ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w wyniku czego sprawcy osiągnęli korzyść majątkową znacznej wartości w wysokości co najmniej 238.000zł, czyniąc sobie z tego procederu stałe źródło dochodu, **tj. popełnienia przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk i z art. 44 ust. 1 i 2 i art. 42 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 18.10.2006r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych /Dz.U.Nr 208, poz. 1539/ oraz z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001r. o wyrobieniu alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych / Dz.U.Nr 31, poz. 353 z późn.zm./ w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, za co, na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 294 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk oraz art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 1 i 2 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych**, na podstawie zaś art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd Okręgowy warunkowo zawiesił na okres lat 3;

VIII. W. R. (1) za winnego tego że:

1. w okresie co najmniej od października 2008r. do dnia 23 lipca 2009r. w K. i w okolicach K., w woj. (...), działając w zamiarze, aby inne osoby popełniły przestępstwo, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, poprzez dostarczenie co najmniej 6.000 litrów skażonego spirytusu, pomógł W. J., K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1), I. K. i M. L. (1) w dokonaniu oszustwa, polegającego na odkażeniu i przetworzeniu skażonego alkoholu etylowego oraz wyrobieniu bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie, co najmniej 6.000 litrów napojów spirytusowych o wartości co najmniej 42.000zł, które następnie sprzedane zostały jako spirytus i wódka, po uprzednim wprowadzeniu dotychczas nieustalonych nabywców w błąd, co do jakości, parametrów i wartości sprzedawanych wyrobów i doprowadzeniu ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w wyniku czego sprawcy osiągnęli korzyść majątkową w kwocie co najmniej 42.000zł, czyniąc sobie z tego stałe źródło dochodu, przy czym sam odebrał i wprowadził do obrotu co najmniej 1.000 litrów odkażonego i przetworzonego spirytusu, **tj. popełnienia przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i z art. 44 ust. 1 i 2 i art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych /Dz.U.Nr 208, poz. 1539/ oraz z art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001r. o wyrobieniu alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych /Dz.U.Nr 31, poz. 353 z późn.zm./ w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk, za co, na podstawie art. 19 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk oraz art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 50 złotych**, zaś na podstawie art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa w kwocie 7.000 zł i na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres lat 3;

IX. H. K. (1) za winnego tego, że:

1. w okresie od października 2008 roku do 23 lipca 2009 roku w K., w woj. (...), działając w realizacji z góry powziętego zamiaru, w warunkach przestępstwa ciągłego oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nabył od W. J. oraz osób wchodzących w skład zorganizowanej przez niego grupy przestępczej, łącznie co najmniej 1.440 litrów wyrobów spirytusowych o wartości 10.080 złotych wytworzonych w sposób nielegalny w drodze odkażania i przetwarzania skażonego alkoholu etylowego, który następnie sprzedał z zyskiem jako spirytus spożywczy, wprowadzając w ten sposób w błąd nieustalonych dotychczas nabywców, co do jakości, parametrów i wartości sprzedawanych wyrobów i

doprowadzając ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie co najmniej 14.400 złotych oraz osiągając z tego korzyść majątkową w wysokości co najmniej 4.320 złotych, **tj. popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, za co, na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 złotych**, na podstawie zaś art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa w kwocie 10.080 zł, a na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres lat 3;

X. M. S. (1) za winnego tego, że:

1. w okresie od października 2008 roku do 23 lipca 2009 roku w K., w woj. (...), działając w realizacji z góry powziętego zamiaru, w warunkach przestępstwa ciągłego oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nabył od W. J. oraz osób wchodzących w skład zorganizowanej przez niego grupy przestępczej, łącznie co najmniej 240 litrów wyrobów spirytusowych o wartości 1.680 złotych wytworzonych w sposób nielegalny w drodze odkażania i przetwarzania skażonego alkoholu etylowego, który następnie sprzedał z zyskiem jako spirytus spożywczy, wprowadzając w ten sposób w błąd nieustalonych dotychczas nabywców, co do jakości, parametrów i wartości sprzedawanych wyrobów i doprowadzając ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie co najmniej 2.400 złotych, osiągając z tego korzyść majątkową w wysokości co najmniej 720 złotych, **tj. popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, za co, na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych**, na podstawie zaś art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa w kwocie 1680 zł, a na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres lat 2;

XI. R. S. (1) za winnego tego, że:

1. w okresie od października 2008 roku do 23 czerwca 2009 roku w K., w woj. (...), działając w realizacji z góry powziętego zamiaru, w warunkach przestępstwa ciągłego oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej nabył od W. J. oraz osób wchodzących w skład zorganizowanej przez niego grupy przestępczej, łącznie co najmniej 380 litrów wyrobów spirytusowych o wartości 2.660 złotych wytworzonych w sposób nielegalny w drodze odkażania i przetwarzania skażonego alkoholu etylowego, który następnie sprzedał z zyskiem jako spirytus spożywczy, wprowadzając w ten sposób w błąd nieustalonych dotychczas nabywców, co do jakości, parametrów i wartości sprzedawanych wyrobów i doprowadzając ich do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie co najmniej 3.800 złotych, osiągając z tego korzyść majątkową w wysokości co najmniej 1.140 złotych, **tj. popełnienia przestępstwa z art. 286 § 1 kk w zw. z art. 12 kk, za co, na podstawie art. 286 § 1 kk w zw. z art. 33 § 2 kk wymierzył mu karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywny w liczbie 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych**, na podstawie zaś art. 45 § 1 kk orzekł wobec oskarżonego przepadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa w kwocie 2.660 zł, a na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk oraz art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres lat 2.

Na podstawie art. 44 § 1 i 2 kk Sąd Okręgowy orzekł wobec oskarżonych W. J., K. A. (1), I. K., K., P., J. D. (1) i M. L. (1) przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych ujawnionych w wykazie dowodów rzeczowych Nr I/13/10, pod pozycjami 1 - 18, na karcie 2061-2062 (punkt 52. części rozstrzygającej wyroku).

W punktach 53. i 54. części dyspozytywnej wyroku Sąd Okręgowy zawarł rozstrzygnięcie o kosztach postępowania: tj. kosztach nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonym z urzędu w postępowaniu pierwszoinstancyjnym (punkt 54. wyroku) oraz o pozostałych kosztach postępowania, zwalniając oskarżonych w całości od obowiązku zapłaty

na rzecz Skarbu Państwa wydatków oraz od obowiązku uiszczenia opłaty w trybie art. 624 § 1 k.k. (punkt 53. wyroku – k. 3033-3043).

Apelację od powyższego wyroku wnieśli prokurator i obrońcy oskarżonych.

I tak Prokurator Prokuratury Okręgowej w Koninie, działając na podstawie art. 425 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 444 k.p.k. zaskarżył wyrok:

I. w części dotyczącej opisów i kwalifikacji poszczególnych czynów przytoczonych i przypisanych przez Sąd Okręgowy oskarżonym: K. A. (1), I. K., K. P. (1), J. D. (1), M. L. (1) oraz podstaw prawnych rozstrzygnięcia wobec oskarżonego J. D. (1),

II. w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonych: K. A. (1), I. K., K. P. (1) i M. L. (1).

Powołując się na treść przepisów art. 438 pkt 2 i 4 k.p.k. w zw. z art. 427 § 1 i 2 k.p.k. prokurator zarzucił Sądowi Okręgowemu:

1. obrazę przepisów postępowania art. 413 k.p.k., mającą wpływ na treść orzeczenia, polegającą na:

a. przytoczeniu przez Sąd w wydanym wyroku, w stosunku do oskarżonego K. P. (1) opisu czynu dotyczącego osiągnięcia przez niego korzyści majątkowej „znacznym rozmiarów”, którego popełnienia oskarżyciel wyżej wymienionemu nie zarzucił;

b. na wyeliminowaniu z opisu czynów przypisanych w wyroku oskarżonym: K. P. (1), J. D. (1) i M. L. (1), związanych z osiągnięciem przez nich korzyści majątkowych „znacznej wartości”, których popełnienia w akacie oskarżenia wyżej wymienionym nie zarzucono;

c. na przyjęciu przez Sąd kwalifikacji z art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 18.10.2006r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U.Nr 208, poz. 1539) czynów przypisanych oskarżonym: K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1) i M. L. (1), związanych z nielegalnym wytworzeniem i wprowadzeniem do obrotu napojów spirytusowych, pomimo niezarzucenia w akcie oskarżenia takiej kwalifikacji oskarżonym: K. P. (1), J. D. (1) i M. L. (1) oraz pomimo przyjęcia przez Sąd w stosunku do wszystkich wyżej wymienionych oskarżonych w opisie przypisanych im czynów, iż dotyczyły one wytworzenia normalnych ilości tych napojów, wynikających z typu podstawowego przestępstwa, określonego w art. 44 ust. 1 wyżej cytowanej ustawy, a nie typu kwalifikowanego, dotyczącego wytworzenia napojów spirytusowych znacznej wartości;

d. na przyjęciu przez Sąd kwalifikacji przestępstw karno-skarbowych, przypisanych oskarżonym: K. A. (1), I. K., K. P. (1), J. D. (1) i M. L. (1) z art. 37 § 1 i 5 k.k.s., choć § 5 tego przepisu nie istnieje;

e. nieprzyjęciu wśród podstaw warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego J. D. (1), § 3 art. 69 k.k.;

2. rażąco niewspółmierność kar, polegającą na orzeczeniu wobec oskarżonych: K. A. (1), I. K., K. P. (1), M. L. (1) kar pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, podczas gdy ustalone przez Sąd okoliczności oraz skutki popełnionych przestępstw, społeczna szkodliwość tych czynów, jak również względy prewencji szczególnej i generalnej przemawiają za wymierzeniem w/w oskarżonym kar pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia ich wykonania.

Stawiając powyższe zarzuty, prokurator, na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez:

I. wyeliminowanie z przytoczonego przez Sąd I instancji opisu czynu 2. zarzucanego oskarżonemu K. P. (1) fragmentu określającego osiągnięcie przez niego korzyści majątkowej jako: „znacznej wartości”, której nie zarzucono w/w w akcie oskarżenia II Ds. 24/09,

II. wyeliminowanie z opisów czynów przypisanych przez Sąd I instancji w wyroku oskarżonym: K. P. (1) (pkt 21a wyroku), J. D. (1) (pkt 28 a wyroku), M. L. (1) (pkt 33a wyroku) fragmentów dotyczących tego, iż Sąd „eliminuje z opisu czynu, iż (każdy z w/w oskarżonych) osiągnął korzyść majątkową znacznej wartości”, ponieważ oskarżyciel publiczny w skierowanym do Sądu akcie oskarżenia nie zarzucał tego w/w oskarżonym,

III. wyeliminowanie z kwalifikacji czynów przypisanych oskarżonym: K. A. (1) (pkt 8a wyroku), I. K. (pkt 15a wyroku), K. P. (1) (pkt 21a wyroku), J. D. (1) (pkt 28 a wyroku), M. L. (1) (pkt 33a wyroku) art. 44 ust. 2 ustawy z dnia 18.10.2006r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz.U.Nr 208, poz. 1539), którego nie przyjęto w kwalifikacji aktu oskarżenia lub, który nie wynika z przyjętego przez Sąd opisu czynów przypisanych wyżej wymienionym oskarżonym;

IV. przyjęcie prawidłowej kwalifikacji przestępstw karno-skarbowych przypisanych oskarżonym: K. A. (1) (pkt 8b wyroku), I. K. (pkt 15b wyroku), K. P. (1) (pkt 21 b wyroku), w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 5 k.k.s. oraz przypisanych J. D. (1) (pkt 28 a wyroku), M. L. (1) (pkt 33b wyroku) w zw. z art. 37 § 1 pkt 5 k.k.s.;

V. przyjęcie jako podstawy warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności orzeczonej wobec oskarżonego J. D. (1), również § 3 art. 69 k.k. (pkt 31. wyroku);

VI. wymiar oskarżonym: K. A. (1) kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności, I. K. kary łącznej 1 roku i 6 miesięcy, K. P. (1) kary łącznej 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności, M. L. (1) kary łącznej 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności - bez warunkowego zawieszenia ich wykonania (k. 3126-3137).

Obrońca oskarżonego W. J. adw. M. W. na podstawie art. 425 § 1 i 2 k.p.k. i art. 438 pkt 1,2 i 3 k.p.k. zaskarżyła w/w wyrok w części - tj. odnośnie punktów I., II., III., IV., V. i VI., zarzucając kwestionowanemu rozstrzygnięciu:

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, który miał wpływ na treść wyroku, polegający na:

1. niezasadnym przyjęciu, że oskarżony zorganizował, a następnie kierował zorganizowaną grupą przestępczą, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy nie pozwala na ustalenie, iż w niniejszej sprawie zaistniały przesłanki do dokonania takiego ustalenia przez Sąd,

2. niezasadnym przyjęciu, iż oskarżony wyrobił i wprowadził do obrotu prawnego napój spirytusowy, podczas gdy w zebranych materiale dowodowym brak jest jakichkolwiek dowodów potwierdzających, iż wyprodukowany przez oskarżonego W. J. towar posiadał cechy i skład napoju spirytusowego,

3. nieprawidłowym określeniu ilości wprowadzonych do obrotu substancji płynnych oraz wyrobów tytoniowych;

II. obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na treść orzeczenia, w szczególności naruszenie:

1. art. 4 k.p.k., poprzez nieuwzględnienie okoliczności przemawiających na korzyść oskarżonego pomimo, iż obowiązkiem Sądu jest wyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności sprawy,

2. art. 5 § 2 k.p.k., poprzez rozstrzygnięcie istniejących wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, w tym przede wszystkim w zakresie produktu wytwarzanego przez oskarżonego,

3. art. 7 k.p.k., poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego i wkroczenie w sferę dowolności tych ocen bez dokonania kompleksowej wzajemnej jego analizy polegające na zupełnie

dowolnym ustaleniu, sprzecznym z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, iż oskarżony dokonując sprzedaży wyprodukowanych produktów wprowadził w błąd ich nabywców co do ich jakości i składu,

4. art. 424 § 1 ust. 1 k.p.k., poprzez sporządzenie uzasadnienia zaskarżonego wyroku z naruszeniem zasad dotyczących wyjaśnienia przesłanek, którymi kierował się Sąd ustalając ilość wyprodukowanych substancji płynnych oraz wyrobów tytoniowych.

W konkluzji powyższego skarżąca wniosła o zmianę wyroku w zaskarżonej części, poprzez uniewinnienie oskarżonego W. J. od popełnienia zarzuconych mu czynów, ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania (k. 3138-3146).

Drugi obrońca oskarżonego W. J. adw. M. S. (2) działając na podstawie art. 425 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 444 k.p.k., zarzucił Sądowi I instancji w oparciu o treść art. 427 § 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 1, 2 i 3 k.p.k.

I. obrazę prawa materialnego to jest:

1. art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i uznanie, iż zachowanie W. wyczerpało znamiona oszustwa pomimo braku ustalenia tożsamości osób wprowadzonych w błąd przy jednoczesnym niedopuszczalnym domniemaniu, iż osoby te nie godziły się na zakup „niepełnowartościowego towaru”, a nadto, iż pomimo braku ustalenia ilości osób rzekomo oszukanych oraz ilości nabytego przez nich alkoholu doszło do popełnienia przestępstwa w odniesieniu do mienia znacznej wartości,

2. art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych i art. 13 i 14 ustawy z dnia 2.03.2001r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych, poprzez ich niewłaściwe zastosowanie i uznanie, iż w odniesieniu do tego samego alkoholu, który został odkażony można zastosować kwalifikację dotyczącą wyprodukowania jak i odkażania, w sytuacji wzajemnego wykluczania się tych dwóch stanów faktycznych, a nadto, iż częściowo tylko odkażony alkohol może być uznany za wyprodukowany produkt gotowy – ostateczny,

II. obrazę przepisów postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia, polegającą na obrazie:

1. art. 410 k.p.k. w zw. z art. 393 § 1 k.p.k., poprzez ich niezastosowanie i wydanie wyroku – sporządzenie uzasadnienia – z naruszeniem zasady, iż podstawę wyroku może stanowić tylko całościowy obraz okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, a to z uwagi na zaniechanie odtworzenia pełnych zapisów nagrań z monitoringu U., zabezpieczonego w aktach sprawy – a jedynie poprzestaniu na zbiorczym wymienieniu – uznaniu za ujawnione – kart na których znajdują się protokoły odtworzenia tychże zapisów przez funkcjonariusza Policji sierżanta K. P. (2), za wyjątkiem małego fragmentu odtworzonego na rozprawie,

2. art. 2 k.p.k., art. 4 k.p.k. w zw. z art. 167 k.p.k., art. 169 k.p.k. w zw. z art. 170 § 1 k.p.k., art. 192 § 2 k.p.k., art. 193 k.p.k. i art. 410 k.p.k., polegającą na ich niezastosowaniu i uwzględnieniu okoliczności przemawiających na niekorzyść oskarżonych przy jednoczesnym nie uwzględnieniu dowodów przemawiających na korzyść oskarżonych, a także nieprzeprowadzenie z urzędu dowodów świadczących o braku winy i sprawstwa oskarżonego, a to w celu realizacji obiektywizmu:

a. poprzez zaniechanie przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych chemików i technologów produkcji alkoholu, na okoliczność „mocy przerobowych” i „zdolności produkcyjnych” linii technologicznej zabezpieczonej na miejscu zdarzenia pod kątem jej wydajności i możliwości wyprodukowania w okresie objętym aktem oskarżenia ilości alkoholu wskazanego w zarzutach, dodatkowo w kontekście zaniechania odtworzenia nagrań z monitoringu U. , pod kątem ilości transportów wwiezionego alkoholu oraz ilości ludzi obecnych na terenie nieruchomości i biorących udział w procesie „uzdatniania” alkoholu, ilości butelek wwiezionych i wywiezionych z terenu nieruchomości,

b. poprzez zaniechanie przeprowadzenia dowodu z opinii biegłych chemików i technologów produkcji alkoholu, na okoliczność ustalenia czy oskarżeni produkowali alkohol – zwłaszcza w kontekście twierdzeń wynikających z opinii

C., iż spośród dwóch środków skażających tj. bitrexu i izopropanolu oskarżeni usuwali jedynie bitrex czy też jedynie odkażali bądź usiłowali odkażać alkohol,

c. poprzez zaniechanie przesłuchania świadka M. C. (1) z udziałem biegłych lekarzy, w tym lekarzy psychologów bądź ewentualnej opinii biegłych lekarzy – odnośnie stanu psychicznego świadka, jego stanu rozwoju umysłowego, zdolności postrzegania itp. w kontekście pisma świadka o wieloletnim leczeniu psychiatrycznym (k. 2541 – leczenie w PZP w T.), a to w sytuacji ustalenia stanu faktycznego na podstawie zeznań świadka, pomimo tego, iż zeznania te zasadniczo różniły się na etapie postępowania sądowego oraz postępowania przygotowawczego,

d. poprzez zaniechanie odtworzenia nagrań monitoringu (...) zabezpieczonego w aktach sprawy, zwłaszcza w celu ustalenia ilości alkoholu wprowadzonego na teren nieruchomości objętej monitoringiem, w okresie objętym aktem oskarżenia, obecności poszczególnych osób objętych aktem oskarżenia na terenie obiektu, ilości butelek wprowadzonych na teren obiektu – a to w celu ustalenia stanu faktycznego i zweryfikowania odmiennych wyjaśnień składanych na kolejnych etapach postępowania przez współpodejrzanych: K., A., P., D., L.,

e. pominięcie w uzasadnieniu wyroku przy odniesieniu się do oceny dowodu z wyjaśnień współpodejrzanych K., A., P., D. i L. faktu, iż stanowią one pomówienie złożone i jako takie winny być szczególnie wnikliwie oceniane pod kątem ich spójności, logiczności, niezmienności itd., zwłaszcza w kontekście faktu, iż zostały one całkowicie zmienione na etapie postępowania sądowego w odniesieniu do treści z postępowania przygotowawczego;

III. błąd w ustaleniach faktycznych polegający na niesłusznym uznaniu, iż:

1. W. J. kierował i zorganizował grupę przestępczą, której celem było popełnianie przestępstw wskazanych w akcie oskarżenia,
2. swoim zachowaniem W. J. wyczerpał znamiona oszustwa i to w odniesieniu do mienia znacznej wartości,
3. oskarżeni produkowali oraz odkażali alkohol, a nie że jedynie próbowali – usiłowali go odkażać.

Konstruując opisane powyżej zarzuty, obrońca oskarżonego wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez uniewinnienie oskarżonego od wszystkich zarzuconych mu czynów (k. 3189-3195).

Z wyrokiem Sądu Okręgowego w Koninie nie zgodził się także **obrońca oskarżonego K. P. (1)**, który zaskarżył go co do punktów 20., 21. i 23., i w oparciu o treść art. 427 § 2 k.p.k. i art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k. zarzucił wyrokowi:

I. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na treść rozstrzygnięcia a polegający na tym, iż błędnie przyjęto sprawstwa oskarżonego w zakresie przypisanych mu czynów, podczas gdy wnikliwa analiza zgromadzonego w przedmiotowej sprawie materiału dowodowego jego sprawstwa nie potwierdza,

II. obrazę przepisu postępowania, mającą wpływ na treść orzeczenia tj. art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k., poprzez w szczególności niewskazanie dokładnie na podstawie jakich środków dowodowych Sąd przyjął wobec oskarżanego winę, tym samym znacznie ograniczając możliwości jego obrony, co uniemożliwia też podjęcie merytorycznej kontroli instancyjnej.

Wskazując na powyższe obrońca oskarżonego wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części, poprzez uniewinnienie K. P. (1) od zarzuconych mu czynów, ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy w tym zakresie Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania (k. 3147-3154).

Apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Koninie wywiódł także **obrońca oskarżonego I. K.**, który zaskarżył go w części tj. w zakresie punktów 14-19, zarzucając mu na podstawie art. 438 k.p.k.

I. błąd w ustaleniach faktycznych:

1. przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść zaskarżonego wyroku i doprowadził do ustalenia, iż oskarżony I. K. działał umyślnie i brał udział w grupie przestępczej, podczas gdy żaden dowód przeprowadzony w niniejszym postępowaniu nie pozwala na twierdzenie, że oskarżony K. działał z zamiarem uczestniczenia w grupie przestępczej i popełniania przestępstw jemu zarzucanych,

2. polegający na nieustaleniu jaką rzeczywiście korzyść majątkową uzyskał oskarżony I. K. z przestępstwa, który miał wpływ na treść zaskarżonego wyroku i doprowadził do niesłusznego zastosowania środka karnego w postaci orzeczenia przypadku na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa, przypisanego w pkt 15 a wyroku, w kwocie 157.500 zł solidarnie z innymi oskarżonymi, podczas gdy z wiarygodnych wyjaśnień oskarżonego wynika, iż całkowita korzyść majątkową jaką uzyskał to kwota 2.400 zł.

Mając powyższe na uwadze, obrońca oskarżonego wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzuconych mu czynów, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie wobec I. K. środka karnego w postaci przypadku na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej z popełnionego przestępstwa, przypisanego w pkt. 15 a wyroku w kwocie 2.400 zł, a nie 157.500 zł oraz o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym, które nie zostały opłacone w żadnej części (k. 3155-3159).

Obrońca oskarżonego K. A. (1), także zakwestionował wyrok Sądu Okręgowego w Koninie, zarzucając mu:

I. naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 7 k.p.k. w wyniku dokonania błędnych ustaleń faktycznych mających wpływ na rozstrzygnięcie, tj.:

1. błąd w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę rozstrzygnięcia w części dotyczącej ustaleń faktycznych, że wprowadzenie do obrotu odkażonego spirytusu doprowadziło do niekorzystnego rozporządzenia mieniem nieznaną ilości odbiorców, poprzez wprowadzenie ich w błąd, co do jakości sprzedawanego towaru w sytuacji, gdy brak było ku temu wystraszających, oczywistych przesłanek dowodowych, a z okoliczności sprawy wynikało wprost, że wprowadzenie do obrotu odkażonego spirytusu odbywało się po cenach wskazujących w sposób jednoznaczny, że jest to nielegalny spirytus, w opakowaniach, które wskazywały w sposób jednoznaczny, że jest to nielegalny spirytus, co w rezultacie oznaczało, że nikt z potencjalnych i faktycznych, a nieustalonych odbiorców nie mógł mieć jakichkolwiek wątpliwości, że płacąc 7 zł za butelkę spirytusu bądź 5 zł za butelkę alkoholu, kupuje alkohol o niskich parametrach technicznych, nielegalny, a tym samym, że nikt z potencjalnych odbiorców nie został doprowadzony do niekorzystnego rozporządzenia mieniem;

2. błędne ustalenia faktyczne polegające na przyjęciu, za aktem oskarżenia, ilości sprzedanego alkoholu i uzyskanych korzyści, a także danych co do uszczerbku w podatku akcyzowym, abstrahując od materiału dowodowego, z którego wynikało, że oskarżony K. A. (1) kierował grupą i był uczestnikiem zorganizowanej struktury przestępczej dopiero od 9 lipca 2013r., a wbrew ustaleniom Sądu, brak jest jakichkolwiek przesłanek dowodowych, by przyjąć, że oskarżony działał w grupie przestępczej od grudnia 2008r., w sytuacji gdy zamawiał w okresie od grudnia 2008r. do 9 lipca 2009r. spirytus u oskarżonego W. J., płacąc za tego rodzaju towar i ograniczając w owym czasie swoją przestępczą działalność do rozcieńczania zakupionego spirytusu i sprzedaży go w butelkach z oznakowaniem wódki (...), co w rezultacie doprowadziło do zupełnie wypaczonych ilości dotyczących sprzedaży alkoholu skażonego z udziałem K. A. (1) oraz abstrahując od realiów ilości wartości podatku akcyzowego narażonego na uszczerbek w wyniku działania tego oskarżonego,

3. błędne, sprzeczne z zebrany materiał dowodowy ustalenie, iż oskarżony K. A. (1) popełnił przestępstwo z art. 305 ust. 1 ustawy prawo własności przemysłowej, mimo braku wystarczających danych wskazujących, że oskarżony działał z winy umyślnej i miał pełną świadomość, że narusza jakiegokolwiek prawa innego podmiotu, co wykluczało możliwość uznania odpowiedzialności oskarżonego za ten czyn,

4. błędne ustalenie, że wyjaśnienia współoskarżonego I. K., K. P. (1), J. D. (1) wskazują na udział oskarżonego K. A. (1) w zorganizowanej grupie przestępczej od grudnia 2008r. do 9 lipca 2009r., gdy z wyjaśnień tych wynika wprost, że K. A. (1) nabywał spirytus od W. J. – swojego teścia w powyższym okresie, wprowadzał jednie do obrotu wódkę o nazwie (...), a uczestniczył w działaniu grupy dopiero od chwili aresztowania W. J. tj. od 9 lipca 2009r.;

II. naruszenie przepisów procedury tj. art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. w wyniku sporządzenia uzasadnienia, które nie ustosunkowuje się do wszystkich istotnych faktów i okoliczności oraz podstaw faktycznych i sposobu dokonania podsumowania prawnego i wyboru podstaw prawnych odpowiedzialności karnej oskarżonego K. A. (1).

W konkluzji powyższego skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w część dotyczącą rozstrzygnięcia o czynie z art. 305 prawo o własności przemysłowej, przez uniewinnienie oskarżonego od zarzuconego mu czynu, uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania w pozostałej części – ewentualnie - o zmianę zaskarżonego wyroku, poprzez wyeliminowanie art. 286 z podstaw skazania oraz przyjęcia ilości wprowadzonego skażonego alkoholu do obrotu, przy uwzględnieniu, że działanie oskarżonego A. w zorganizowanej grupie przestępczej można liczyć dopiero od 9 lipca 2009r. do chwili zatrzymania i w rezultacie wymierzenia stosownej kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem wykonania kary oraz orzeczenie przypadku w proporcji do przyjętych w postępowaniu odwoławczym ustaleń (k. 3165-3175).

Obrońca oskarżonego H. K. (1) zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w Koninie w zakresie punktów 43-45 części rozstrzygającej, zarzucając mu:

I. obrazę przepisów prawa procesowego, mającą wpływ na treść wyroku, a mianowicie art. 4 k.p.k., art. 5 § 2 k.p.k. , art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k. wyrażającą się przez:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, a mających wpływ na jego treść, poprzez mało obiektywne zinterpretowanie zebranego materiału dowodowego, polegające m.in. na uznaniu, że oskarżony dopuścił się zarzucanego mu czynu, iż w jego postępowaniu wystąpił z góry powzięty zamiar, w krótkim odstępie czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie do obrotu skażonego alkoholu, mimo, iż w materiale dowodowym brak jest dowodów świadczących jednoznacznie o sprawstwie oskarżonego H. K., oparcie się na zeznaniach współoskarżonych, którzy jednak nie wskazywali jakie osoby, w jakich ilościach i czy w ogóle nabywały skażony alkohol; niezbadanie i przez to nieuwzględnienie na korzyść oskarżonego, wątpliwości nie dających się usunąć, co było wynikiem dokonania dowolnej oceny dowodów;

II. obrazę art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k., polegającą na sporządzeniu uzasadnienia orzeczenia w sposób nie wystarczający na ustalenie powodów, dla których Sąd orzekający uznał, że oskarżony skażony alkohol sprzedawał z zyskiem jako spirytus spożywczy, bez wskazania dowodów świadczący na sprawstwo H. K., niewskazanie w jaki sposób miał doprowadzić nabywców do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, w jaki sposób Sąd wyliczył korzyść majątkową w/w oskarżonego, jakie dowody świadczą, że oskarżony nabywał skażony alkohol, od kogo i z czego wynika wyliczenie ilości skażonego alkoholu;

III. wewnętrzną sprzeczność wyroku polegającą na ustaleniu osiągnięcia korzyści majątkowej w kwocie 2320 zł, a orzeczenie przypadku korzyści majątkowej w kwocie 10.080 zł.

Podnosząc tak sformułowane zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzuconego mu czynu, ewentualnie o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania (k. 3177-3181).

Ze wskazanym na wstępie wyrokiem nie zgodził się także obrońca oskarżonego **W. R. (1)** w części dotyczącej tego oskarżonego, zarzucając kwestionowanemu rozstrzygnięciu obrazę przepisów postępowania - tj. art. 4, 5 410, 424 § 1 pkt 1 k.p.k., co miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, przez nierozważenie wszystkich okoliczności sprawy, a w szczególności tych, które przemawiały na korzyść oskarżonego, pomimo, że na takie wątpliwości wskazuje ocena

materiału dowodowego, co w rezultacie mogło mieć wpływ na treść orzeczenia, przez dokonanie błędnych ustaleń w zakresie popełnienia przez oskarżonego czynu.

Podnosząc ten zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od dokonania przypisanego mu czynu – ewentualnie - uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Koninie (k. 3183-3187).

Apelację od wskazanego wyroku wywiódł ponadto obrońca **oskarżonych M. L. (1) i M. S. (1)**, który w oparciu o treść 444 k.p.k., zaskarżył orzeczenie Sądu Okręgowego w Koninie w części orzeczenia o karze w postaci - odpowiednio - kary łącznej 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 5 lat próby z dozorem kuratora sądowego, wobec oskarżonego M. L. oraz kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby wraz z karą grzywny w wysokości 100 stawek dziennych w kwocie po 10 zł każda, względem M. S..

Skarżący ten, na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. i art. 438 pkt 4 k.p.k. zarzucił powołanemu orzeczeniu rażącą niewspółmierność kar orzeczonych względem M. L. (1) i M. S. (1), biorąc pod uwagę okoliczności sprawy i postawy oskarżonych w toku postępowania przed sądem I instancji.

Wskazując na powyższe obrońca oskarżonych wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia, przez wymierzenie oskarżonemu M. L. (1) kary 1 roku pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby z dozorem kuratora sądowego; wymierzenie oskarżonemu M. S. (1) kary 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, bez orzekania kary grzywny (k. 3197-3200).

Z wyrokiem Sądu Okręgowego w Koninie nie zgodził się także **obrońca oskarżonego R. S. (1)**, który zaskarżył wyrok w punktach 49-51, zarzucając mu, w oparciu o treść art. 427 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 1-4 k.p.k.:

I. rażące naruszenie prawa procesowego, które miało istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, a mianowicie:

1. art. 7 k.p.k., art. 410 k.p.k., i art. 92 k.p.k., polegające na tym, iż Sąd wyrokujący dokonał dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów poprzez uznanie za wiarygodne wyjaśnień oskarżonych I. K., K. P. (1), J. D. (1), M. L. (1) pomimo, iż - wbrew twierdzeniom Sądu – nie znalazły one potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym zebranym w sprawie, co w konsekwencji doprowadziło do uznania oskarżonego za winnego zarzucanego mu przestępstwa;

II. błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść wydanego orzeczenia, a polegający na przyjęciu, wbrew materiałowi dowodowemu, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu przestępstwa.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o zmianę wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu - ewentualnie - uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Ponadto obrońca wniósł o zasądzenie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu przed Sądem II instancji według norm przepisanych, które nie zostały uiszczona nawet w części (k. 3202-3204).

Obrońca oskarżonego J. D. (1) zaskarżył wyrok Sądu Okręgowego w Koninie w całości w zakresie dotyczącym ww. Na podstawie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. oraz art. 438 pkt 1, 2 i 4 k.p.k. zarzucił temu rozstrzygnięciu:

I. obrazę przepisów postępowania, mającą istotny wpływ na treść orzeczenia, to jest :

1. art. 7 k.p.k., poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i logicznego wnioskowania, polegającą na dowolnym przyjęciu, iż oskarżony J. D. (1) swoim zachowaniem wypełnił znamiona zarzucanych mu czynów,

2. art. 410 k.p.k., polegającą na pominięciu istotnych okoliczności sprawy i oparciu ustaleń faktycznych na dowolnie wybranej części materiału dowodowego, co spowodowało dokonanie błędnych ustaleń faktycznych, przyjętych za podstawę wyroku;

II. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, polegający na dowolnym przyjęciu przez Sąd I instancji, iż oskarżony J. D. (1):

1. przynależał do zorganizowanej grupy przestępczej od czerwca do 23 lipca 2009r., podczas gdy ze zgromadzonego materiału dowodowego wynikają twierdzenia przeciwne: w szczególności brak jest podstaw do przyjęcia, iż oskarżony działał w ramach zorganizowanej grupy przestępczej oraz miał świadomość istnienia takiej grupy i przynależności do niej, a także brak jest dowodów, iż współdziałał w w/w grupie od czerwca do 23 lipca 2009r.,

2. wraz z innymi oskarżonymi wprowadził do obrotu co najmniej 8.000 litrów odkażonego spirytusu,

3. osiągnął wraz ze współoskarżonymi korzyść majątkową w wysokości 56.000 zł, podczas gdy z materiału dowodowego wynikają twierdzenia przeciwne, w szczególności brak jest podstaw do uznania, iż oskarżony uzyskał korzyść majątkową w w/w wysokości;

III. naruszenie prawa materialnego tj. art. 45 k.k., poprzez jego niewłaściwą wykładnię, a w konsekwencji błędne zastosowanie i zasądzenie na tej podstawie od oskarżonego przypadku na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowej osiągniętej z popełnionego przestępstwa w kwocie 56.000 zł, zastrzegając, że jest to odpowiedzialność solidarna z oskarżonymi W. J., K. A., I. K. do kwoty 56.000 zł oraz z M. L. do kwoty 42.000 zł, podczas gdy prawidłowa wykładnia w/w normy wskazuje, iż przypadkowi ulega korzyść majątkowa, którą uzyskał oskarżony z popełnionego przestępstwa, a nie cała korzyść jaką łącznie uzyskali wszyscy współoskarżeni z danego czynu zabronionego.

Stawiając powyższe zarzuty obrońca oskarżonego wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego od zarzuconych mu czynów - ewentualnie – uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Ponadto skarżąca wniosła o zasądzenie kosztów nieopłaconej nawet w części pomocy prawnej udzielonej oskarżonemu z urzędu postępowaniu odwoławczym (k.3208-3220).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacje wniesione przez obrońców oskarżonych – W. J., K. P. (1), I. K., K. A. (1), H. K. (1), W. R. (1), R. S. (1) i J. D. (1) okazały się skuteczne, albowiem ich wnioski ewentualne o uchylenie zaskarżonego wyroku zasługiwały na uwzględnienie. Natomiast rozpoznanie apelacji wniesionych przez Prokuratora oraz obrońcę oskarżonych - M. L. (1) i M. S. (1), z uwagi na kasatoryjny charakter wydanego przez Sąd Odwoławczy orzeczenia, okazało się przedwczesne.

Z uwagi na podobieństwo większości z podniesionych przez skarżących zarzutów, zasadnym jest ich łączne omówienie - oczywiście w zakresie, w jakim legły one u podstaw wydanego przez Sąd Apelacyjny rozstrzygnięcia.

Na wstępie stwierdzić należy, iż skarżący - obrońcy w/w oskarżonych, co do zasady zarzucili zaskarżonemu wyrokowi błąd w ustaleniach faktycznych, mający wynikać z niepełności materiału dowodowego (błąd "braku") oraz z przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów (błąd "dowolności"). W orzecznictwie Sądu Najwyższego wypracowano wymogi, którym podlegać musi ocena dowodów, aby nie przekształciła się w "dowolną". Tak więc przekonanie sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną art. 7 k.p.k. wtedy, gdy:

- jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.),

- stanowi wyraz rozważenia wszystkich tych okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego (art. 4 k.p.k.),

- jest wyczerpujące i logiczne - z uwzględnieniem wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego - uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k.).

(por. wyr. SN z 16 XII 1974 r., Rw 618/74, OSNKW 1975, z. 3-4, poz. 47; SN V KK 375/02, OSN Prok. i Pr. 2004, nr 1, poz. 6; wyr. SN z 9 XI 1990 r., WRN 149/90, OSNKW 1991, z. 7-9, poz. 41; wyr. SN z 22 II 1996 r., II KRN 199/95, OSN PiPr 1996, nr 10, poz. 10; wyrok SA w Łodzi z 2001-01-17, II AKa 255/00, Prok.i Pr.-wkł. 2002/10/22; wyrok SA w Łodzi z 2002-03-20, II AKa 49/02, Prok.i Pr.-wkł. 2004/6/29 i inne; M. Cieślak, Z. Doda: Przegląd..., Pal. 1976, nr 2, s. 48; W. Daszkiewicz: Przegląd..., PiP 1976, nr 4, s. 119; Z. Doda, J. Grajewski: Węzłowe problemy..., PS 1996, nr 5, s. 46).

Przenosząc powyższe na grunt rozpatrywanych przypadków, stwierdzić należy, iż Sąd I instancji nie podołał powyższym wymogom i oparł swoje rozstrzygnięcie, co do winy i sprawstwa oskarżonych, w zakresie zarzuconych im czynów, na niepełnym materiale dowodowym. Dokonał także wybiórczej oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, pozostawiając istotną jego część poza oceną, nie unikając przy tym istotnych uchybień procesowych, przez co dokonana przez Sąd meriti ocena i wyciągnięte z niej wnioski jawią się jako dowolne i nie mogą pozostawać pod ochroną art. 7 k.p.k. Również uzasadnienie zaskarżonego wyroku nie spełnia wymogów z art. 424 §1 pkt. 1 k.p.k. – w wielu istotnych obszarach jest niezwykle lakonicznie i nie pozwala na pełne odtworzenie przyjętego przez Sąd Okręgowy toku rozumowania, utrudniając tym samym prawidłową kontrolę instancyjną, a skarżącym rzeczową z nim polemikę. Braki i wady pisemnych motywów wyroku stanowiły zresztą jeden z powtarzających się zarzutów w rozpatrywanych apelacjach.

Przechodząc *in concreto* stwierdzić należy, iż głównym przedmiotem prowadzonego w sprawie postępowania było ustalenie kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonych w zakresie postawionych im zarzutów, koncentrujących się na istnieniu, kierowanej przez W. J., zorganizowanej grupy przestępczej, mającej na celu popełnienie przestępstw, polegających na dokonywaniu oszustw związanych z odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego oraz wprowadzaniem uzyskanego w ten sposób produktu do obrotu jako czysty spirytus i wódka, a także przestępstw skarbowych, polegających na wprowadzaniu do obrotu wyrobów spirytusowych z narażeniem na uszczuplenie podatku akcyzowego oraz popełnionych w jej ramach, jak i poza nią, przestępstw związanych w większości z tak zakreślonym przez oskarżyciela publicznego przedmiotem działalności zorganizowanej grupy przestępczej.

Jednym z zasadniczych dowodów, na których Sąd orzekający oparł swoje rozstrzygnięcie, były pisemne opinie wydane przez C. Laboratorium (...) (k. 162-163, 574-575, 1435-1439), uzupełnione ustną opinią biegłego chemika - T. G. (1), złożoną na rozprawie (2796v-2797).

To w oparciu m.in. o rzeczony opinie, które uznano za jasne, pełne i należycie umotywowane (k. 23 uzasadnienia SO), Sąd Okręgowy ustalił, że oskarżeni W. J., K. A. (1), K. P. (1), J. D. (1) I. K. oraz M. L. (1), z pomocą oskarżonych - W. B. (1) i W. R. (1), brali udział w odkażaniu skażonego alkoholu etylowego, a następnie tak wytworzone napoje spirytusowe wprowadzili do obrotu jako czysty spirytus i wódka, w tym za pośrednictwem oskarżonych - H. K. (1), M. S. (1) i R. S. (1), zmieniając cel i przeznaczenie wyrobu akcyzowego (alkoholu etylowego skażonego, obłożonego „zerową” stawką podatku akcyzowego), przez co narazili podatek akcyzowy na uszczuplenie.

Analizując treść rzeczonych opinii przez pryzmat zarzutów podniesionych w apelacjach obrońców oskarżonego W. J., o tyle zgodzić należy się ze stanowiskiem skarżących, że wydane w sprawie opinie nie są pełne i jednoznaczne w kontekście poczynionych przez Sąd Okręgowy ustaleń faktycznych oraz dokonanej ich oceny prawnej, w związku z czym, wymagają uzupełnienia.

Z uzyskanych w sprawie opinii jednoznacznie wynika, że cztery próbki substancji, zabezpieczone podczas przeszukania i zajęcia instalacji znajdującej się na miejscu zdarzenia, przy ul. (...) w K., są próbkami alkoholowymi o mocy pozornej

92,4 - 92,6%, które zawierają alkohol etylowy skażony izopropanolem. Próbka nr 4 jest dodatkowo skażona bitrexem (benzoesanem denatonium) w ilościach - 2,4 L izopropanolu i 2,2 g bitrexi, na 100 L roztworu. Pozostałe trzy próbki są alkoholem etylowym skażonym izopropanolem, ale nie zawierają bitrexi. Zabezpieczone elementy instalacji (węże, rurki, filtry, pompy ect.) i materiały (podchloryn sodu, węgiel aktywny) służyły do odkażania spirytusów skażonych bitrexem, pozbawiając je charakterystycznego gorzkiego smaku. Metodą tą nie można bowiem usuwać ani znacząco obniżać zawartości substancji skażającej w postaci alkoholu izopropylowego oraz innych substancji dodawanych do spirytusów skażonych w celu wytworzenia z nich produktów handlowych typu rozcieńczalników, rozpuszczalników, podpałek do grilla lub płynów do mycia szyb.

Analizowane w ramach przedmiotowych badań próbki, jak wynika z opinii biegłego, nie spełniają wymagań PN-A 79522:2001 „Spirytus rektyfikowany” oraz wymagań zawartych w Rozporządzeniu Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15.01.2008r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów. Z drugiej strony badane próbki nie spełniają wymagań dla alkoholu etylowego skażonego, zawartych w Rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1309/2005 z dnia 10.08.2005r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 3199/93 w sprawie wzajemnego uznawania proceder całkowitego skazania alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego (k. 1439). Rozwijając ten ostatni wątek, biegły - T. G. (1), podczas ustnego opiniowania na rozprawie, stwierdził wręcz, że badany przez niego spirytus nie był całkowicie skażony – próbka bowiem zawierająca zarówno izopropanol, jak i bitrex w ilościach odpowiednio: 2,4 L i 2,2 g, na 100 L roztworu, w świetle obowiązujących przepisów nie była skażona - tj. była źle skażona, gdyż izopropanolu winno być nie mniej niż 3 L, w obecności co najmniej 2 g bitrexi, na 100 L roztworu, czyli pierwszego ze wskazanych skaźników było za mało. Wedle dalszych wywodów biegłego, gdyby wziąć pod uwagę tylko sam izopropanol, to do skutecznego skażenia nim alkoholu etylowego (bez udziału bitrexi), jego stężenie na 100 L roztworu winno wynosić 10 L, czego w żadnej z badanych próbek nie stwierdzono (k. 2797). W świetle powyższego, poczynione przez Sąd Okręgowy ustalenia faktyczne, prowadzące do przypisania oskarżonym sprawstwa w zakresie zarzuconych im czynów, kwalifikowanych m.in. z art. 44 ust. 1 i 2 i art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych (Dz. U. Nr 208, poz. 1539) oraz art. 13 w zw. z art. 14 ustawy z dnia 2.03.2001r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych (Dz.U.Nr 31, poz. 353 z późn. zm.) w zw. z art. 11 § 2 kk i inne, musi budzić uzasadnione wątpliwości. Wprowadzie skarżący – obrońcy oskarżonego W. (...) upatrują ich w czym innym - tj. w tym czy taki sam skład chemiczny posiadał alkohol, który miał być stosowany przez oskarżonych do odkażania i wytwarzania napojów spirytusowych, skoro poddane badaniom próby zostały zabezpieczone w dniu 23 lipca 2009r., czyli w czasie gdy W. J. nie brał już udziału w procederze z uwagi na jego zatrzymanie w dniu 9 lipca 2009r. (adw. M. W.); jak również w tym - czy w ogóle doszło w okolicznościach rozważanego przypadku do skutecznego odkażenia alkoholu etylowego, skoro usuwano wyłącznie jeden z dwóch skaźników (bitrex), a co za tym idzie, czy w ogóle można mówić o odkażaniu alkoholu etylowego w rozumieniu art. 13 i 14 ustawy z dnia 2.03.2001r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych i jednocześnie o produkcji z naruszeniem art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, które to stany faktyczno-prawne, zdaniem obrony, wzajemnie się wykluczają, gdyż nie doszło do całkowitego odkażenia alkoholu, a zatem i jego wyprodukowania w postaci alkoholu spożywczego (adw. M. S.).

Oczywistym jest, że ustalony przez biegłego skład chemiczny próbek substancji zabezpieczonych przy ul. (...) w K. o nr 1, 2, 3 i 4, odnosił się wyłącznie do substancji ujawnionych w toku przeszukania przeprowadzonego w dniu 23 lipca 2009 r. Stąd o składzie chemicznym substancji przerabianych lub wytwarzanych za pomocą zabezpieczonej na miejscu zdarzenia linii produkcyjnej, w całym okresie objętym postępowaniem, nie sposób samodzielnie wnioskować na podstawie powyższych wyników. Nieuprawnione jest jednak rozumowanie prezentowane przez obrońcę oskarżanego (...) - adw. M. W., iż brak jest w ogóle możliwości poczynienia w tym kierunku jakichkolwiek ustaleń. Skarżąca pomija bowiem istotną część opinii biegłego chemika, który poddał badaniom także próby pobrane przez niego z zabezpieczonych w sprawie elementów instalacji, mających służyć do odkażania skażonego spirytusu, w tym filtrów, potwierdzając, iż zabezpieczone elementy instalacji służyły do odkażania spirytusów skażonych, poprzez usuwanie skaźnika w postaci bitrexi, za pomocą podchlorynu sodu i zastosowanego w instalacji systemu filtracji z użyciem filtra z węglem aktywnym. Mało tego, biegły wyraźnie stwierdził, iż skład chemiczny próbek pobranych podczas

zajęcia przedmiotowej instalacji, różni się od składu próbek pobranych przez niego w czasie oględzin instalacji z badanego przez niego szeregu filtrów, już po ich zabezpieczeniu, co oznacza, że filtry te były stosowane do oczyszczenia innej partii spirytusu skażonego izopropanolem i bitrexem, z dodatkiem glikolu propylenowego. Na tej podstawie biegły doszedł do wniosku, iż na badanej instalacji odkażano, oprócz spirytusów skażonych, również spirytusy skażone przetworzone np. w postaci rozcieńczalników lub rozpałek, które oprócz substancji skażających zawierają inne substancje np. glikol propylenowy (k. 1435-1439). Treść opinii, w połączeniu ze zgromadzonym w sprawie materiałem osobowym (głównie wyjaśnieniami współoskarżonych: K., P., D., A., L.) oraz rzeczowym, stwarzały Sądowi Okręgowemu podstawy do poczynienia ustaleń faktycznych w rozważanym zakresie. Przyczynkiem jednak do przeprowadzenia, zaprezentowanego w apelacji obrońcy oskarżonego J. wywodu, były wady pisemnych motywów wyroku, w których zabrakło oceny dowodu z opinii biegłego chemika w powyższym zakresie, jak również w korelacji z innymi uwzględnionymi w sprawie dowodami.

Brak rzeczowych ustaleń w zakresie przypisanego oskarżonym udziału w procederze odkażania skażonego spirytusu i wytwarzania wyrobów spirytusowych oraz niedostatek sporządzonego w sprawie uzasadnienia, stały się także powodem podniesienia przez drugiego z obrońców oskarżonego J. zarzutu obrazy prawa materialnego, tj. art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, jak również art. 13 i 14 ustawy z dnia 2.03.2001r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych. Wprawdzie skarżący postawił zarzut obrazy prawa materialnego, jednakże jego analiza, przez pryzmat argumentów podniesionych w uzasadnieniu apelacji, prowadzi do wniosku, że w istocie skarżący kwestionował zasadność poczynionych przez Sąd Okręgowy ustaleń faktycznych, a w zasadzie ich brak. Sama bowiem obraza prawa materialnego (*error iuris*), polegać może na błędnej wykładni przepisu, zastosowaniu nieodpowiedniego przepisu lub zastosowaniu go w niewłaściwy sposób, zastosowaniu danego przepisu, mimo zakazu określonego rozstrzygnięcia, lub niezastosowaniu normy, której stosowanie było obowiązkowe. Podzielić zatem należy tezę, że: "obraza prawa materialnego ma miejsce wtedy, gdy stan faktyczny został w orzeczeniu prawidłowo ustalony, a nie zastosowano do niego właściwego przepisu" (por. wyrok SN z 21 czerwca 1978 r., I KR 124/78, OSNPG 3/1979, poz. 51), zatem: "nie ma obrazy prawa materialnego, jeżeli wada orzeczenia jest wynikiem błędnych ustaleń faktycznych przyjętych za jego podstawę" (por. wyrok SN z 2 sierpnia 1978 r., I KR 155/78, OSNKW 12/1979, poz. 233). W takich wypadkach podstawą odwoławczą: "może być tylko zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku (...), a nie obraza prawa materialnego" (por. wyrok SN z 23 lipca 1974 r., V KR 212/74, OSNKW 12/1974, poz. 233).

Skarżący, braków w zakresie poczynionych ustaleń faktycznych, dopatruje się wyłącznie w nieustaleniu tego, czy oskarżeni, usuwając jeden ze skaźników (bitrex) w ogóle odkażali alkohol etylowy skażony bitrexem i izopropanolem, a tym samym, czy usuwając bitrex w ogóle wytwarzali napoje spirytusowe, stojąc na stanowisku, że nawet tak rozumiane odkażanie, nie może być zarazem wytwarzaniem napojów spirytusowych.

W ocenie Sądu Apelacyjnego podniesione przez skarżącego kwestie mają jednak charakter wtórny. Zasadnicze bowiem znaczenie w sprawie ma odpowiedź na pytanie, czy oskarżeni mieli do czynienia ze spirytusem skażonym, a to w kontekście opinii biegłego, że badane przez niego próbki były „źle skażone” i nie spełniają wymagań dla alkoholu etylowego skażonego, zawartych w Rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1309/2005 z dnia 10.08.2005r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 3199/93 w sprawie wzajemnego uznawania proceder całkowitego skazania alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego. Nad tą częścią opinii Sąd orzekający w ogóle się nie pochylił i pozostawił ją poza oceną. Tymczasem jeśli przyjąć, że spirytus przerabiany przez oskarżonych, za pomocą zabezpieczonej w sprawie linii produkcyjnej, nie był prawidłowo skażony, to w pierwszej kolejności należy odpowiedzieć na pytanie czy w ogóle podlegał on zwolnieniu z podatku akcyzowego, a tym samym, czy oskarżeni, usuwając z niego jeden ze skaźników (bitrex), zmieniali cel i przeznaczenie wyrobu akcyzowego (nieprawidłowo skażonego alkoholu etylowego), narażając podatek akcyzowy na uszczuplenie w rozumieniu art. 73 § 1 kks.

Wskazać bowiem należy, iż zgodnie z art. 30 ust. 9 pkt 1 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz.U.2014.752 j.t.) zwalnia się od akcyzy alkohol etylowy całkowicie skażony, importowany, nabywany wewnątrzspółnotowo albo produkowany na terytorium kraju, wskazanymi przez dowolne państwo członkowskie

Unii Europejskiej, środkami dopuszczonymi do skażania alkoholu etylowego na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego, w tym zawarty w wyrobach nieprzeznaczonych do spożycia przez ludzi. Powołane rozporządzenie Komisji Europejskiej, zmienione m.in. rozporządzeniem Komisji Europejskiej NR 1309/2005 z dnia 10 sierpnia 2005 r. (Dz.U.UE L z dnia 11 sierpnia 2005r.), określa precyzyjnie wykaz dopuszczonych w UE, jak i poszczególnych krajach członkowskich, skaźników i normy ich stężenia na 100 litrów alkoholu etylowego dla potrzeb całkowitego skażenia alkoholu do celów zwolnienia z podatku akcyzowego. I w tym kontekście należało ocenić opinię biegłego G., z której jednoznacznie wynika, że badane przez niego próbki alkoholu etylowego nie spełniały wymogów dla alkoholu etylowego skażonego całkowicie, zawartych w normach prawa wspólnotowego, stanowiącego część obowiązującego w Polsce porządku prawnego. Sąd orzekający pominął tę część opinii biegłego, przez co ocena tego dowodu i poczynione przy jego pomocy ustalenia faktyczne, muszą jawić się jako arbitralne i dowolne. W dalszym ciągu bowiem aktualna pozostaje odpowiedź na pytanie, czy w sytuacji przyjęcia, że w okresie objętym postępowaniem oskarżeni przerabiali alkohol etylowy z obniżoną zawartością skaźników, to czy usuwając jeden z nich w ogóle zmieniali cel i przeznaczenie tego wyrobu akcyzowego, a jeżeli nie, to czy ich zachowanie nie wykroczało przeciwko innym obowiązkom podatkowym, penalizowanym na gruncie obowiązującego Kodeksu karno-skarbowego. Wedle bowiem wykazu wyrobów akcyzowych, stanowiących Załącznik nr 1 do ustawy o podatku akcyzowym, takim wyrobem jest m.in. alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu 80% obj. lub większej, alkohol etylowy i pozostałe wyroby alkoholowe, o dowolnej mocy, skażone; alkohol etylowy nieskażony o objętościowej mocy alkoholu mniejszej niż 80% obj. wódki, likiery i pozostałe wyroby alkoholowe.

Poczynienie powyższych uwag było konieczne, aby móc przejść na grunt kwestionowanych przez obrońcę oskarżonego J. ustaleń faktycznych, a w zasadzie ich braku, w zakresie przypisanego temu oskarżonemu sprawstwa, co do wyczerpania znamion typów czynów zabronionych z ustaw szczególnych - tj. ustawy z dnia 18.10.2006r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz ustawy z dnia 2.03.2001r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych.

Zgodnie bowiem z art. 13 ustawy z dnia 2 marca 2001 r. o wyrobie alkoholu etylowego oraz wytwarzaniu wyrobów tytoniowych karze podlega ten kto odkaża alkohol etylowy skażony lub w jakikolwiek sposób osłabia działanie środka skażającego. Wskazana ustawa definiuje nie tylko pojęcie „alkohol etylowy”, ale i określa w sposób opisowy czym jest jego skażenie. W artykule 9 ust. 1 powołana ustawa stawowi, iż alkohol etylowy skaża się jednym ze środków skażających, który zmienia smak, zapach albo zabarwienie alkoholu etylowego w taki sposób, że bez zmiany istotnych właściwości alkoholu etylowego, ten staje się niezdatny do spożycia. Na podstawie delegacji zawartej w ust. 2 cyt. ustawy, Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi w rozporządzeniu z dnia 25 czerwca 2008r. w sprawie środków dopuszczonych do skażania alkoholu etylowego (Dz.U.2013.201), ustalił wykaz środków dopuszczonych do skażania alkoholu etylowego wraz z minimalną ilością ich zastosowania. W załączniku do rozporządzenia wymieniono wśród skaźników także alkohol izopropylowy i minimalne jego stężenie (10 L na 100 L alkoholu etylowego), benzoesan denatonium i minimalne jego stężenie (2 g na 100 L alkoholu etylowego), środek skażający otrzymany z połączenia benzoesanu denatonium oraz alkoholu izopropylowego (- odpowiednio - 1 g i 6 L na 100 L alkoholu etylowego). Sąd Okręgowy ustalając, że oskarżeni odkażali skażony alkohol etylowy, nie odniósł się w żadnym zakresie do obowiązujących w tej mierze szczegółowych regulacji prawnych, przez co jego ustalenia, iż oskarżeni mieli do czynienia ze skażonym, w rozumieniu art. 13 cyt. ustawy, alkoholem etylowym oraz, że go odkażali, jawią się jako niepewne. Na marginesie zauważyć należy, że Sąd orzekający nie ustalił w pisemnych motywach rozstrzygnięcia nawet tego czym miał być skażony przerabiany przez oskarżonych alkohol etylowy oraz na czym polegało jego odkażanie, posługując się jedynie blankietowymi określeniami, zaczerpniętymi w większości z ustawy, jak „odkażanie”, „przetwarzanie skażonego alkoholu etylowego”, „wprowadzanie do obrotu uzyskanego w ten sposób produktu”. Jedynie przy okazji oceny dowodu z opinii biegłego G., Sąd Okręgowy wspominał o wytrącaniu bitrex za pośrednictwem podchlorynu sodu i filtru z zawartości węgla aktywnego, zaś dokonując subsumpcji ograniczył się do powtórzenia treści zarzutów oraz ogólnikowego odwołania się do opinii T. G., co poczynione ustalenia i ich ocenę prawną dezawuuje, a wręcz uniemożliwia ich merytoryczną ocenę. Wątpliwości w tym zakresie pogłębia sam opis czynu przypisanego oskarżonemu J. w punkcie 2.a. wyroku i odpowiednio pozostałym oskarżonym, wedle którego W. J. „przez dodanie

do skażonego alkoholu etylowego komponentu w postaci podchlorynu sodu /wytrącającego substancje skażające/ oraz poprzez poddanie go procesowi filtracji, mającemu na celu usunięcie skaźników, wyrobił (...)", a następnie wprowadził do obrotu ustaloną ilość napojów spirytusowych. Z przytoczonego opisu czynu bezspornie wynika w jaki sposób oskarżony miał wyrobić ustaloną ilość napojów spirytusowych, natomiast nie wynika czy czynności podjęte w celu usunięcia skaźników zakończyły się w fazie usiłowania czy dokonania. Konstatacja ta dotyczy zresztą pozostałych oskarżonych – K. A. (pkt 8.a wyroku), I. K. (15.a wyroku), K. P. (pkt 21.a wyroku), J. D. (pkt 28.a wyroku), M. L. (pkt 33.a wyroku).

Przechodząc w tym miejscu na grunt przepisów ustawy z 18.10.2006r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz zarzuconych oskarżonym zachowań z art. 42 i 44 cyt. ustawy, stwierdzić należy w pierwszym rzędzie - przed odniesieniem się do zarzutu apelacyjnego obrońcy oskarżonego J., iż odkażanie alkoholu etylowego skażonego nie może być zarazem wyrabianiem napojów spirytusowych - najsamprzód poczynić należy kilka uwag ogólnych na temat samego przedmiotu penalizowanych zachowań. Powołana wyżej ustawa w art. 42 i 44 przedmiotem inkryminowanych zachowań czyni napoje spirytusowe – odpowiednio – ich wyrób niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi lub parametrami jakościowymi, określonymi dla nich w ustawie, w przepisach wydanych na podstawie art. 38 ust. 2 lub w art. 2-5 i 13 rozporządzenia nr 110/2008 lub w załączniku I do tego rozporządzenia lub wprowadzanie tak wytworzonych napojów do obrotu (art. 42 ust.1 cyt. ustawy) oraz ich wyrób lub rozlew bez wymaganego wpisu do rejestru (art. 44 ust. 1 cyt. ustawy). Sąd Okręgowy przyjął, że odkażanie przez oskarżonych skażonego spirytusu było zarazem wyrabianiem napojów spirytusowych - bez wymaganego wpisu do rejestru, niezgodnie ze sposobem produkcji, warunkami technologicznymi i parametrami jakościowymi określonymi w ustawie - które następnie po rozlaniu w opakowania jednostkowe zostały wprowadzone do obrotu jako spirytus lub wódka. Ustalenia tego dokonał jednak arbitralnie, bez wskazania nie tylko tego jakich norm jakościowych i technologiczno – produkcyjnych nie dochowano, ale i tego co jest napojem spirytusowym, a tym samym ewentualnym jego wytwarzaniem.

Pojęcie napoju spirytusowego definiuje rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 110/2008 z dnia 15 stycznia 2008 r. w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 1576/89 (Dz.U.UE L z dnia 13 lutego 2008 r.), do którego odwołuje się ustawa z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych. Wedle art. 2 rozporządzenia "napój spirytusowy" oznacza napój alkoholowy: przeznaczony do spożycia przez ludzi, posiadający szczególne właściwości organoleptyczne, o zawartości alkoholu wynoszącej minimum 15 % obj., wytwarzany

bezpośrednio:

- w drodze destylacji - z dodatkiem lub bez środków aromatyzujących - naturalnie sfermentowanych wyrobów, lub
- w drodze maceracji - lub podobnego przetwarzania - surowców roślinnych w alkoholu etylowym pochodzenia rolniczego lub destylatów pochodzenia rolniczego lub napojów spirytusowych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia, lub
- w drodze dodania środków aromatyzujących, cukrów lub innych substancji słodzących lub innych produktów rolnych lub środków spożywczych do alkoholu etylowego pochodzenia rolniczego lub destylatów pochodzenia rolniczego lub napojów spirytusowych w rozumieniu niniejszego rozporządzenia;

lub poprzez zmieszanie napoju spirytusowego z jednym lub więcej niż jednym spośród niżej wymienionych:

- inne napoje spirytusowe, lub
- alkohol etylowy pochodzenia rolniczego lub destylat pochodzenia rolniczego, lub
- inne napoje alkoholowe, lub

– napoje.

Sama ustawa z dnia 18 października 2006 r. definicję tę zawęża stanowiąc, iż przepisów ustawy nie stosuje się do napojów spirytusowych wytworzonych domowym sposobem, na własny użytek i nieprzeznaczonych do obrotu, pod warunkiem, że nie są one wytwarzane bezpośrednio w wyniku destylacji po fermentacji alkoholowej.

Dopiero więc ustalenie czy produkt uzyskany przez oskarżonych w wyniku usunięcia li tylko bitreksu stawał się napojem spirytusowym w rozumieniu ustawy z 18.10.2006r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, pozwoli odpowiedzieć na pytanie, czy czynności do tego prowadzące (usuwanie skaźnika) były jednocześnie ich wyrobem. Nie sposób przy tym a priori założyć, że zakresy tych dwóch pojęć (odkażania alkoholu etylowego i wyrobu napojów spirytusowych) wzajemnie się wykluczają, choćby dlatego, że ustawa z 18.10.2006r. penalizuje nie tylko wyrób lub rozlew napojów spirytusowych, bez wymaganego wpisu do rejestru, ale i wbrew ustalonym warunkom technologicznym i sposobom produkcji oraz obowiązującym normom jakościowym. Sąd Apelacyjny nie może jednak skontrolować prawidłowości toku rozumowania Sądu Okręgowego w przedmiotowej kwestii, tj. tego jaki proces myślowy do takich wniosków Sąd orzekający doprowadził z uwagi na brak jakichkolwiek rozważań w analizowanej kwestii. Oczywiście rozważania w tym zakresie mają charakter nie tylko prawny - poprzedzone bowiem winny być szczegółowymi ustaleniami faktycznymi, których brak. Powinny być one przy tym poparte wiedzą specjalną z zakresu chemii – ustalenie bowiem kwestii skażenia i wyrobu napojów spirytusowych w rozumieniu ustawy wymaga wiadomości specjalnych, co niewątpliwie przekracza kompetencje orzecznicze Sądu. W sprawie przeprowadzono wprawdzie dowody z opinii biegłego chemika, te jednak pozostały częściowo poza oceną Sądu, a w części wymagają doprecyzowania (zwłaszcza w kontekście tego, że zabezpieczone w sprawie próby z zawartością alkoholu etylowego o stężeniu ponad 92% nie spełniają obowiązujących norm ani dla spirytusu całkowicie skażonego, ani dla spirytusu rektyfikowanego). W tym więc zakresie zarzuty obrońcy oskarżonego J. - adw. M. S., odnoszące się obraży przepisów postępowania (głównie art. 167, 193 i 410 k.p.k.) oraz błędów w ustaleniach faktycznych mających wpływ na treść zaskarżonego wyroku, zasługiwały na uwzględnienie.

Na marginesie powyższych uwag wskazać należy, iż wbrew stanowisku skarżącej - adw. M. W., okoliczność, że oskarżony J. nie prowadził żadnej działalności gospodarczej w zakresie wyrobu lub rozlewu napojów spirytusowych oraz obrotu tymi napojami oraz nie posiadał wymaganego wpisu do rejestru, nie ekskulpuje go od odpowiedzialności karnej w rozważanym zakresie. Ustawa nie przewiduje wydawania zezwoleń na produkcję alkoholu etylowego poza działalnością gospodarczą, a więc produkcja taka, jaka miała być prowadzona w okolicznościach rozpatrywanej sprawy, nigdy nie może być, w związku z treścią art. 3 i 44 ustawy z dnia 18 października 2006 r. o wyrobie napojów spirytusowych oraz o rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, legalna (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 2004 r, I KZP 23/04, OSNKW 2004/11-12/100).

Niezależnie od podniesionych przez obrońców oskarżonego J. zarzutów oraz abstrahując od prawidłowości poczynionych w analizowanym zakresie ustaleń faktycznych, wskazać ponadto należy, iż Sąd orzekający przypisał W. J. wyczerpanie znamion typu czynu zabronionego z art. 44 cyt. ustawy z dnia 18 października 2006 r. w kwalifikowanej postaci (ust. 2), a więc w stosunku do napojów spirytusowych znacznej wartości - analogicznie K. A., I. K., K. P., J. D., M. L., i w formie pomocnictwa - W. B. oraz W. R.. Tymczasem tej znacznej wartości w rozumieniu art. 115 § 5 k.k. nie ustalił i nie zawarł w opisie przypisanych wymienionym czynów, w tym również w odniesieniu do oskarżonych J. i B.. Sąd ustalił bowiem jedynie wysokość korzyści majątkowej uzyskanej z wprowadzonych do obrotu wyrobów spirytusowych, nie wskazując, że korzyść ta jest tożsama z wartością wyrobionych w sposób nielegalny wyrobów alkoholowych.

Oczywistym przy tym jest, iż analizowane powyższej szczegółowo przez Sąd odwoławczy kwestie, w związku z podniesionymi przez obrońców oskarżonego J. zarzutami, mają charakter uniwersalny – dotyczą także pozostałych oskarżonych z racji podobieństwa przedmiotowego zachodzącego pomiędzy zarzuconymi im czynami. Zgodnie z art. 447 § 1 k.p.k. apelację co do winy uważa się za zwróconą przeciwko całości wyroku, a co za tym idzie, Sąd odwoławczy w takim przypadku zobowiązany jest do kontroli odwoławczej całości zaskarżonego wyroku, obejmującej poprawność oceny dowodów dokonanej przez sąd pierwszej instancji, trafność poczynionych na ich podstawie ustaleń faktycznych,

a także ocenę prawną tych ustaleń. W rozpatrywanej sprawie apelacje obrońców oskarżonych (za wyjątkiem obrońcy oskarżonych M. L. i M. S.) kwestionowały całość zapadłego wobec ww. wyroku, co uprawniało Sąd Apelacyjny do skontrolowania orzeczenia Sądu I instancji w całości, jako że nie jest on związany granicami zarzutów podniesionych w środku odwoławczym wniesionym na korzyść (por. wyrok SN z 2008-07-08, III KK 20/08, LEX nr 424875).

Sąd Apelacyjny podzielił także zarzuty skarżących, co do prawidłowości przypisania oskarżonym sprawstwa do czynu zabronionego z art. 286 § 1 k.k., względnie z 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k., stanowiącego fragment zarzuconego im czynu (art. 11 § 2 k.k.) lub samodzielnej podstawę ich odpowiedzialności. Mimo, że jeden ze skarżących podniósł w tym zakresie zarzut obrazy prawa materialnego, poprzez jego niewłaściwe zastosowanie (adw. M. S.), w gruncie rzeczy jednak, wszystkie te zarzuty opierały się na kwestionowaniu poczynionych w tym względzie ustaleń faktycznych, a właściwie ich braku oraz wad pisemnych motywów wyroku, które uniemożliwiły odtworzenie prawidłowego toku rozumowania Sądu Okręgowego, a tym samym przeprowadzenie pełnej kontroli odwoławczej.

Na wstępie stwierdzić należy, że ustalenia Sądu Okręgowego są w tej mierze wyjątkowo lakoniczne i sprowadzają się do ustalenia, że „Wyprodukowany na terenie posesji skażony spirytus został wprowadzony do obrotu i sprzedany nieustalonym nabywcom, po uprzednim wprowadzeniu ich w błąd, co do jakości, parametrów, i wartości w jednostkowych opakowaniach jako spirytus spożywczy lub wódka po cenie co najmniej 7 zł za litr” (k. 5 uzasadnienia SO) i dalej, że do stałych odbiorców wyrobu wyprodukowanego ze skażonego alkoholu należeli m.in. H. K., M. S. i R. S., którzy „po zakupie nielegalnie wyprodukowanego alkoholu po 7 zł za litr sprzedawali go dalej innym nieustalonym nabywcom, jako spirytus spożywczy, przy czym wprowadzili ich w błąd co do jakości, parametrów i wartości sprzedanego wyrobu, doprowadzając nieustalonych nabywców do niekorzystnego rozporządzenia mieniem” (k. 7 uzasadnienia SO). Również wywód prawny odnoszący się do subsumpcji tej części ustaleń faktycznych razi jakością swoich wywodów, a w przypadku oskarżonych - H. K., M. S. i R. S. oraz W. B. i W. R. wręcz ich brakiem. W ocenie Sądu orzekającego, argumentem przemawiającym za wyczerpaniem znamion typu czynu przez oskarżonych - J., A., K., P., D. i L. - była dobra jakość sprzedawanych wyrobów, przez co ich nabywcy nie mogli zdać sobie sprawy z tego, że nabywane przez nich wyroby pochodziły z nielegalnych źródeł. Sama cena odbiegająca od cen obowiązujących w handlu, nie mogła wyprowadzić ich z błędu, bo wskazywała jedynie na obrót tego typu wyrobem, bez uiszczenia stosownych należności publicznoprawnych, w szczególności podatku akcyzowego (k. 43 uzasadnienia SO). W odniesieniu zaś do oceny prawnej zachowania pozostałych oskarżonych - H. K., M. S. i R. S. – brak jakiegokolwiek argumentacji przemawiającej za wprowadzeniem przez w/w, nieustalonych nabywców w błąd, co do jakości, parametrów i wartości sprzedawanych wyrobów oraz doprowadzenia ich w ten sposób do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (k. 48 uzasadnienia SO). W przypadku oskarżonych B. i R., którym przypisano pomocnictwo m.in. do czynu z art. 286 § 1 k.k., wywody Sądu Okręgowego są w tej mierze na tyle enigmatyczne, że w zasadzie ich brak (k. 45-46 uzasadnienia SO)

Samo nieustalenie indywidualnych nabywców wyrobów spirytusowych, które mieli wprowadzić do obrotu oskarżeni, nie wyklucza – wbrew stanowisku części skarżących – a limine możliwości ustalenia, iż za pomocą podjętych przez oskarżonych oszukańczych zabiegów, zostali oni wprowadzeni w błąd, co do jakości, parametrów i wartości sprzedawanych wyrobów, a w rezultacie tego, że nabywcy ci zostali doprowadzeni do niekorzystnego rozporządzenia mieniem. Wymaga to jednak poczynienia precyzyjnych ustaleń w zakresie tego, przy pomocy jakich to oszukańczych zabiegów, owi niezidentyfikowani nabywcy, zostali wprowadzeni w błąd i czy podjęta przez nich pod wpływem błędu decyzja była dlań niekorzystna w sensie majątkowym, a więc krzywdząca.

Przypomnieć bowiem należy, iż sposób działania sprawcy oszustwa względem innej osoby może polegać na: wprowadzeniu jej w błąd, poprzez wywołanie u niej wyobrażenia o istniejącej rzeczywistości, która jest w istocie inna niż przedstawia jej sprawca; wyzyskaniu błędu pokrzywdzonego, tj. jego subiektywnego wyobrażenia o rzeczywistości, która jest w istocie odmienna i o czym sprawca wie; wyzyskaniu niezdolności pokrzywdzonego do należytego pojmowania przedsiębranego działania. Zauważyć przy tym wypada, że wprowadzenie w błąd może mieć postać zarówno działania (np. sprawca przedstawia pokrzywdzonemu nieprawdziwe informacje dotyczące przedmiotu transakcji, za którą ma otrzymać od niego zapłatę), jak i zaniechania (np. sprawca zataja przed pokrzywdzonym istotne informacje dotyczące wady fizycznej przedmiotu transakcji). Opisane sposoby działania sprawcy muszą poprzedzać

niekorzystne rozporządzenie mieniem przez pokrzywdzonego, stąd też istotnym znamieniem oszustwa jest związek przyczynowy między wprowadzeniem w błąd, czy wyzyskaniem błędu a niekorzystnym rozporządzeniem mieniem (por. wyrok SN z dnia 19 lipca 2007 r., V KK 384/06, LEX nr 299205)

Oczywistym jest, iż wprowadzenie w błąd dotyczyć musi tzw. istotnych okoliczności danej sprawy, które mogą mieć wpływ na podjęcie decyzji o rozporządzeniu mieniem. Innymi słowy, działanie mające na celu wywołanie błędu odnosić się musi do okoliczności powodującej, że rozporządzenie mieniem ma charakter niekorzystny (por. wyrok SN z 28 czerwca 2000 r., III KKN 86/98, OSP 2001, z. 1, poz. 10; wyrok SN z 30 sierpnia 2000 r., V KKN 267/00, OSP 2001, z. 3, poz. 51). W literaturze podkreśla się, że wprowadzenie w błąd, co do okoliczności nieistotnej, niemającej znaczenia dla charakteru podejmowanej decyzji o rozporządzeniu mieniem, samoistnie nie stanowi dostatecznej podstawy do przesądzenia tego elementu znamion przestępstwa oszustwa (por. J. Bafia (w:) J. Bafia, K. Mioduski, M. Siewierski, Kodeks karny..., s. 540).

Brak jakichkolwiek ustaleń Sądu orzekającego, co do tego w jak sposób nieustaleni pokrzywdzeni zostali wprowadzeni w błąd i czy był on istotny z punktu widzenia podjętej przez nich decyzji majątkowej, a tym samym, czy była ona dla nich korzystna czy też nie – jak to słusznie wyeksplikowano w apelacji obrońcy oskarżonego H. K. - uniemożliwia Sądowi Apelacyjnemu kontrolę zaskarżonego orzeczenia w odnośnym zakresie. Opisana sytuacja czyni wnioski skarżących, o wyeliminowanie art. 286 § 1 k.k. z podstawy skazania, względnie uniewinnienie oskarżonych w tym zakresie, przedwczesnymi. Bez wątpienia uwagi te tyczą się wszystkich oskarżonych, w tym tych, którzy nie kwestionowali swojej winy w odnośnym zakresie na etapie postępowania odwoławczego, jak M. L., M. S., a także niewnoszącego apelacji od wyroku Sądu I instancji - W. B..

Za trafne Sąd odwoławczy poczytał także zarzuty skarżących skierowane przeciwko poczynionym przez Sąd orzekający ustaleniom faktycznym w zakresie ilości alkoholu etylowego, który miał być przetwarzany przez oskarżonych, a następnie wprowadzany do obrotu. Ustalenia te są bowiem niespójne, wewnętrznie sprzeczne i nie uwzględniają całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy, mimo, że ilości te w toku procesu były przez oskarżonych kwestionowane.

I tak Sąd Okręgowy ustalił, iż oskarżony J. w okresie od października 2008r. do marca 2009r. nabywał i przetwarzał miesięcznie po co najmniej 3.000 L skażonego spirytusu, a w okresie od kwietnia 2009r. do końca funkcjonowania grypy, tj. do dnia 23 lipca 2009r., po co najmniej 4.000 L skażonego spirytusu, przypisując mu przetworzenie wspólnie i w porozumieniu z innymi łącznie 34.000 L skażonego spirytusu (k. 3 uzasadnienia SO). Tymczasem Sąd orzekający ustalił jednocześnie, że wymieniony został zatrzymany w dniu 9 lipca 2009r. i do tego czasu brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej oraz w prowadzonym w jej ramach procederze, czego wyrazem są zakreślone w wyroku ramy czasowe przypisanych oskarżonemu czynów. Innymi słowy, mimo przyjęcia, że udział W. J. w inkryminowanych czynach zakończył się z dniem 9 lipca 2009r., to w miesiącu lipcu 2009r. brał udział w przetworzeniu co najmniej 4.000 L skażonego spirytusu, a więc w takiej samej ilości, jak ci współoskarżeni, którym przypisano udział w grupie i w popełnionych w jej ramach czynach, względnie w pomocnictwie do tych czynów, do dnia 23 lipca 2009r. (K. A., K. P., J. D., W. B.). Okoliczność ta jest niezmiernie ważka, gdyż rzutowała na przypisaną oskarżonemu ilość wprowadzonego do obrotu przetworzonego alkoholu i wielkość uzyskanej z tego tytułu korzyści majątkowej, a tym samym kwotę orzeczonego przepadku, a niezależnie od tego wartość narażonej na uszczuplenie należności publicznoprawnej (punkt 2. a, b i 3 wyroku).

Ustaleń, co do globalnej ilości przetworzonego przez oskarżonych alkoholu etylowego, Sąd Okręgowy dokonał, jak wynika z pisemnych motywów wyroku, na podstawie uwzględnionych wyjaśnień I. K., K. P. (1) i M. L. (1). Tymczasem z zabezpieczonych w sprawie dowodów rzeczowych wynika, że w toku czynności procesowych ujawniono w miejscu zdarzenia, tj. na posesji przy ul. (...) w K. m.in. 960 plastikowych butelek o poj. 0,9 L zamkniętych korkiem i wypełnionych cieczą o intensywnym zapachu alkoholu i mocy pozornej około 95%, 21 pojemników z tworzywa sztucznego o poj. 30 L wypełnionych cieczą o intensywnym zapachu alkoholu o mocy pozornej około 95%, 1 beczkę z tworzywa sztucznego o poj. 60 L wypełnionej cieczą o intensywnym zapachu alkoholu o mocy pozornej około 95%, 1 pojemnik z tworzywa sztucznego o pojemności 100 L z cieczą o intensywnym zapachu alkoholu o mocy

pozornej około 95% - łącznie 1.814 litrów. Natomiast w samochodzie marki V. (...) należącym do W. J. znaleziono 40 kartonów z zawartością po 20 plastikowych, zamkniętych żółtą nakrętką, butelek o poj. 0,9 L każda z bezbarwną cieczą o intensywnym zapachu alkoholu, a w samochodzie F. (...) należącym do K. A. (1) znaleziono 3 plastikowe butelki z żółtymi nakrętkami, z bezbarwną cieczą (k. 37-40, 43-51 akt głównych). Sąd Okręgowy w żaden sposób nie odniósł się do tej części zgromadzonych w toku postępowania dowodów, a zwłaszcza tego, czy uwzględnił je przy czynieniu ustaleń faktycznych w zakresie ilości przetworzonego przez oskarżonych alkoholu etylowego oraz gotowych wyrobów wprowadzonych do obrotu. Biorąc pod uwagę znaczne ilości zabezpieczonych substancji, ewentualne ich uwzględnienie miałyby ewidentny wpływ na treść przedmiotowych ustaleń. Wątpliwości tych nie rozwiewa orzeczenie przez Sąd Okręgowy w punkcie 52. wyroku przypadku, na podstawie art. 44 § 1 i 2 kk, wszystkich zabezpieczonych w sprawie dowodów rzeczowych, a więc także wyżej wymienionych jako „pochodzących bezpośrednio z przestępstwa i służących do jego popełnienia” (k.53 uzasadnienia SO). Enigmatyczne uzasadnienie tego rozstrzygnięcia nie poddaje się w zasadzie kontroli odwoławczej – nie pozwala bowiem na ustalenie z jakiego przestępstwa owe przedmioty pochodziły lub do popełnienia, którego z przypisanych oskarżonym przestępstw, miały służyć.

Słusznie zastrzeżenia skarżących, w tym obrońcy oskarżonego K. P. i W. (...) (adw. M. W.), budzą także pozostałe ustalenia „ilościowe” Sądu meriti w zakresie czynów przypisanych oskarżonym. I tak Sąd Okręgowy w ogóle nie wskazał na jakiej podstawie ustalił wielkość narażonej na uszczuplenie należności publicznoprawnej w podatku akcyzowym, przypisanej oskarżonym - W. (...), K. A., I. K., K. P., J. D. i M. L. (punkt 2.b, 7.b, 15.b, 21.b, 28.b, 33.b wyroku), jak również ilość wyrobów tytoniowych, których nielegalnie wytworzenie i wprowadzenie do obrotu, przypisał oskarżonemu J. (punkt 4. wyroku), co czyni je całkowicie arbitralnymi. Wątpliwości te pogłębia okoliczność, że Sąd Okręgowy w punkcie 52. wyroku orzekł przypadek m.in. 210 paczek papierosów o nazwie (...) z rosyjskimi znakami akcyzy, zabezpieczonych podczas przeszukania samochodu marki M. (...) nr rej. (...), na terenie posesji w K. przy ul. (...) w dniu 23 lipca 2009r. (k. 2061 akt głównych), nie wykazując jakiegokolwiek ich związku z treścią zarzutów przypisanych oskarżonym W. J. i K. P. w punktach – odpowiednio – 4. i 23. wyroku.

Niezależnie od powyższego, wewnątrz sprzeczne są ustalenia Sądu orzekającego, co do kwot korzyści majątkowych uzyskanych z przypisanych oskarżonym - H. K., M. S. i R. S. przestępstw, a orzeczonych względem nich środków karnych w postaci przypadków tych korzyści. Z treści przypisanych wymienionym czynów, kwalifikowanych z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., wynika, że uzyskali oni z ich popełnienia korzyści majątkowe w kwotach co najmniej – odpowiednio – 4.320 zł, 720 zł oraz 1.140 zł. Tymczasem kwoty orzeczonego względem oskarżonych środka karnego w postaci przypadku tych korzyści opiewają na sumy - odpowiednio – 10.080 zł (punkt 44. wyroku), 1.680 zł (punkt 47 wyroku), 2.660 zł (punkt 50 wyroku), a więc równowartość ustalonej przez Sąd Okręgowy wartości wyrobów spirytusowych nabytych przez wskazanych oskarżonych od członków zorganizowanej grupy przestępczej, które mieli wprowadzić do obrotu. Analogiczne ustalenia Sąd Okręgowy poczynił w uzasadnieniu wyroku (k. 7-8 uzasadnienia SO), przy czym motywując powyższe ponownie popadł w wewnętrzną sprzeczność, wskazując, iż „w pkt 44, 47 i 50 orzeczono przypadek na rzecz Skarbu Państwa korzyści majątkowych uzyskanych z popełnionych przestępstw we wskazanych kwotach. Wartość orzeczonych przypadków uzyskanych korzyści wynika z przeliczenia ilości sprzedanego alkoholu i ceny 10 zł za litr.” (k. 53 uzasadnienia SO). W świetle powyższego orzeczone kwoty przypadku winny wynosić - odpowiednio – 14.400 zł (1440 L x 10 zł – w przypadku H. K.), 2.400 zł (240 L x 10 zł – w przypadku M. S.), 3.800 zł (380 L x 10 zł - w przypadku R. S.).

Sąd popadł także w sprzeczność pomiędzy treścią wyroku, a pisemnymi motywami rozstrzygnięcia w zakresie ustalonego czasookresu, w jakim oskarżony M. L. miał brać udział w zorganizowanej grupie przestępczej. Z opisu czynów przypisanych oskarżonemu L. w punktach 32., 33. wyroku, wynika, że jego udział w grupie oraz w popełnionych w jej ramach czynach, miał datować się w okresie od co najmniej października 2008r. do dnia 23 lipca 2009r. Tymczasem w części motywacyjnej rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy ustalił, że M. L. brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej od połowy grudnia 2008r. (k. 1 uzasadnienia wyroku SO), mimo, iż dalej ustalił, że brał on udział w przetworzeniu co najmniej 6.000 L skażonego spirytusu w okresie od października 2008r. do 23 lipca 2009r. (k. 3 uzasadnienia wyroku SO). Okoliczność ta ma istotne znaczenie nie tylko z punktu widzenia odpowiedzialności karnej oskarżonego L., ale i poczynionych przez Sąd Okręgowy ustaleń faktycznych, odnośnie momentu utworzenia

przez W. J. zorganizowanej grupy przestępczej – niezależnie od zasadności samych ustaleń faktycznych, co do jej utworzenia i kierowania nią przez ww. Bezspornym bowiem jest, w świetle ugruntowanych poglądów orzecznictwa i doktryny, iż zorganizowaną grupę przestępczą tworzą co najmniej trzy osoby. Sąd Okręgowy ustalił, iż to W. J. utworzył zorganizowaną grupę przestępczą, zajmującą się odkażaniem i przetwarzaniem skażonego alkoholu etylowego oraz wprowadzaniem do obrotu uzyskanego w ten sposób produktu jako czysty spirytus i wódka, w październiku 2008r. Nie ustalił natomiast jakie osoby miały tę grupę wraz z nim tworzyć w okresie od października do połowy grudnia 2008r., kiedy to mieli przystąpić do niej jej pierwsi ustaleni członkowie (oczywiście poza samym W. (...)) - tj. K. A. (1) i M. L. (1). Wprawdzie ustalił, iż w skład grupy, oprócz oskarżonych K. A., M. L., I K., K. P., i J. D., miały wchodzić inne osoby o nieustalonej tożsamości, nie wskazał jednak od kiedy, ile tych osób było, jaka miała być ich rola oraz jakie były pomiędzy nimi powiązania, wskazujące na istnienie wymaganych dla grupy więzi organizacyjnych i na podstawie jakich dowodów ustalenie o istnieniu tych niezidentyfikowanych członków grupy oparł. Okoliczność ta jest niezmiernie ważką dla prawidłowego ustalenia momentu początkowego zawiązania ewentualnej grupy, nawet jeśli przyjąć, za treścią wyroku, iż M. L. brał udział w założonej i kierowanej przez W. J. grupie od października 2008r. Na fakt ten słusznie wskazuje obrońca oskarżonego K. P., podnosząc brak koincydencji czasowej w zorganizowaniu się co najmniej trzech osób, koniecznych dla ukonstytuowania się grupy w rozumieniu art. 258 k.k. Zasadność poczynionych w tym zakresie ustaleń faktycznych, podważa sama treść uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego, z której wynika, że „W. J. w okresie od października 2008 roku do lipca 2009 roku przetworzył początkowo sam, a następnie wspólnie i w porozumieniu z w/w wchodzącymi w skład zorganizowanej grupy przestępczej osobami co najmniej 34.000 litrów skażonego spirytusu” (k. 3 uzasadnienia SO), choć jednocześnie przyjął, że proceder ten stanowił najjaskrawszy przejaw istnienia i działalności zorganizowanej grupy przestępczej, której początek (utworzenie) określił właśnie na październik 2008 r. Wątpliwości w tym zakresie pogłębia okoliczność, iż na etapie śledztwa, postanowieniem z 28 grudnia 2007 r., wyłączono z akt postępowania materiały dotyczące współudziału nieustalonych osób w wyrobieniu i wprowadzaniu do obrotu napojów spirytusowych - tj. o czyn z art. 42 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 18.10.2006r. o wyrobieniu napojów spirytusowych oraz rejestracji i ochronie oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych oraz o czyn z art. 65 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. i art. 37 § 1 pkt 1 k.k.s. (k. 2015). Oczywiście Sąd orzekający nie był tym związany i mógł poczynić w tym zakresie własne ustalenia, tyle, że powinien to uczynić w taki sposób, aby można było je skontrolować, a stronom umożliwić rzeczową z nimi polemikę.

Niespójne wewnętrznie są także ustalenia Sądu orzekającego w zakresie korzyści majątkowych jakie mieli uzyskać oskarżeni z proceduru mającego być prowadzonym w ramach przypisanego im uczestnictwa w zorganizowanej grupie przestępczej. Nie wnikając w samą prawidłowość poczynionych w sprawie ustaleń, co do faktu uzyskania przez oskarżonych korzyści majątkowej oraz jej wysokości, stwierdzić należy, iż z jednej strony Sąd ustala wysokość korzyści majątkowej uzyskanej przez W. (...), K. A., I K., K. P., J. D., M. L. samodzielnie, a więc z osobna przez każdego z nich (k. 5 uzasadnienia SO), a z drugiej strony w opisie przypisanych im w wyroku czynów, przyjmuje konstrukcję współsprawstwa (pkt 2a., 8a., 15a., 21a., 28a. 33a. wyroku). Również sposób orzeczenia względem wymienionych oskarżonych środka karnego w postaci przepadku korzyści majątkowych (niezależnie od prawidłowości tego rozstrzygnięcia) wskazuje, iż była to korzyść uzyskana przez nich wspólnie, a nie indywidualnie przez każdego z nich.

Skala i waga popełnionych przez Sąd orzekający błędów - tak w zakresie braków w ustaleniach faktycznych, jak i błędów logicznych, w zakresie prawidłowego rozumowania oraz niedostatków pisemnych motywów wyroku, zarysowanych powyżej w najistotniejszym zakresie - stanowiła wystarczające uzasadnienie dla wydania przez Sąd odwoławczy orzeczenia o charakterze kasatoryjnym, mając jednak na uwadze prawidłowość przyszłego wyrokowania w sprawie, Sąd Apelacyjny postanowił pokrótce odnieść się przynajmniej do najistotniejszych z pozostałych zarzutów podniesionych w rozpatrywanych apelacjach.

Odnosząc się w ogólności do podniesionych przez skarżących zarzutów w zakresie przeprowadzonej przez Sąd I instancji oceny dowodów, niewątpliwie zgodzić należy się ze stanowiskiem apelujących, iż ocena ta nie jest pełna i wszechstronna. I tak bez wątplenia podzielić należy zarzut obrońcy oskarżonego (...) – adw. M. S., czy obrońcy oskarżonego R. S., iż Sąd Okręgowy wartościując moc dowodową wyjaśnień współoskarżonych – K., P., D., A. i

L. pominął w zupełności ocenę tych dowodów jako pomówienia złożonego, mimo utrwalonych w orzecznictwie i literaturze przedmiotu kryteriów oceny takiego dowodu. Trudno także uznać ocenę wyjaśnień poszczególnych oskarżonych za wnikliwą i wszechstronną, skoro ta nie uwzględnia występujących w niej sprzeczności – nawet w uznanym za wiarygodny przez Sąd orzekający zakresie, jak w przypadku choćby pomawiających oskarżonego R. wyjaśnień I. K., na co trafnie wskazuje w apelacji obrońca tego oskarżonego, albo pomija istotną ich część. I tak poza zakresem wartościowania Sądu orzekającego pozostała okoliczność, iż tylko K. A. miał zajmować się rozcieńczaniem przetworzonego spirytusu wodą i zbywać go na własny rachunek, po uprzednim jego zakupie od W. J. (vide wyjaśnienia K. A. - k. 648, I. K. k. 202), zwłaszcza w kontekście przypisanego temu oskarżonemu zakresu udziału w grupie – tak przedmiotowego, jak i czasowego oraz przedmiotu czynów przypisanych pozostałym oskarżonym, a związanych z wprowadzaniem do obrotu wyrobów spirytusowych m.in. jako wódka, co zasadnie podnosi obrońca oskarżonego A.. Niesłusznie, poza oceną Sądu orzekającego, pozostały także fragmenty wyjaśnień oskarżonych, odnoszące się do zysków czerpanych przez nich z udziału w nielegalnym procederze (vide np. wyjaśnienia I. K. - k. 204, K. P. - k. 93, J. D. – k. 103) czy czasookresu brania w nim udziału (vide np. wyjaśnienia J. D. k. 102-103), mimo formalnego dania oskarżonym wiary w zakresie w jakim ci potwierdzili sprawstwo swoje i współoskarżonych, co do zarzucanych im czynów, co trafnie wskazują zwłaszcza obrońcy oskarżonych - I. K. i J. D.. Sąd także wspiera przeprowadzoną w sprawie ocenę osobowych źródeł dowodowych rzeczowymi w postaci nagrań z monitoringu oraz zapisków w zabezpieczonych w sprawie zeszytach, notatkach i terminarzach. Mimo, że to na podstawie tych ostatnich dokonuje ustaleń faktycznych w zakresie ilości alkoholu wprowadzonego do obrotu za pośrednictwem H. K., M. S. i R. S., a także - jak należy domniemywać - co do ilości nielegalnie wytworzonych wyrobów tytoniowych, których wytworzenie i wprowadzenie do obrotu przypisał oskarżonemu J. (punkt 4. wyroku), to ich ocena, podobnie jak nagrań z monitoringu posesji przy ul. (...) w K., jest niezwykle lakoniczna, a wręcz uniemożliwia dokonanie jej kontroli, a tym samym prawidłowości poczynionych na tej podstawie ustaleń faktycznych (k. 24 uzasadnienia SO). Okoliczność ta jest tym istotniejsza, że dowody te z uwagi na ich postać (formę zapisu) wymagają interpretacji, choćby poprzez wskazanie, które konkretnie zapisy wskazują na sprawstwo danego oskarżonego czy przyjęte w jego ramach ustalenia ilościowe. Dlatego też odwoływanie się do tych dowodów w sposób zbiorczy np. poprzez wymienienie wszystkich numerów kart, na których znajdują się kopie zabezpieczonych w sprawie zeszytów, notatek i terminarzy oraz protokoły ich oględzin (k. 19 uzasadnienia SO), nie czyni zadość normie art. 7 k.p.k.

Na marginesie powyższych rozważań zauważyć należy, iż kwestionowana przez obrońcę oskarżonego J. - adw. M. S. forma wprowadzenia do procesu dowodowych nagrań z zabezpieczonego w sprawie monitoringu firmy (...), nie budzi wątpliwości Sądu Apelacyjnego. Wbrew bowiem wywiodom skarżącego, zapisy te zostały odtworzone na rozprawie nie tylko w niewielkim zakresie (tyczącym oskarżonych L. i S.), ale w całości, na co wskazuje treść protokołu rozprawy z dnia 30 stycznia 2013 r. (k. 2918-2919). Wprawdzie mylący może być zapis protokołu rozprawy, iż odczytano w trybie art. 393 § 1 k.p.k. „protokoły oględzin rzeczy systemu monitoringu (...) (...) z kart (...)”, nie mniej, analiza pozostałych zapisów protokołu rozprawy („W trakcie odtwarzania...”, „Po odtworzeniu zapisów z monitoringu”) w połączeniu z wymienionymi w postanowieniach wydanych w trybie art. 393 k.p.k. numerami kart (k. 957-958, 963-964, 980-981, 992 -993, 1029-1030, 1040-1041, 1047-1048, 1055-1056, 1064-1065, 1068-1069, 1073-1074, 1077-1078, 1081, 1085) oraz poprzedzającym je postanowieniem Sądu Okręgowego o przeprowadzeniu dowodu z odtworzenia zapisu monitoringu – urządzenia do odczytu U. (...), uprawnia do wniosku, że zapisy te odtworzono na rozprawie w takim zakresie, w jakim czynność tę wykonano w śledztwie. Sąd Okręgowy nie ograniczył się zatem tylko do ujawnienia w trybie art. 394 w zw. z art. 394 k.p.k. protokołów oględzin tych zapisów dokonanych w śledztwie (k. 2941). Niezależnie od tego zauważyć należy, iż skarżący, zarzucając Sądowi Okręgowemu nieprawidłowe wprowadzenie przedmiotowego dowodu do procesu, przecenia jego znaczenie - pomija bowiem to, że z protokołu jego oględzin wynika, iż utrwalone na nim zapisy obejmują wyłącznie okres od 8 maja 2009r. do 23 lipca 2009 r. (k. 957). Ponadto z wyjaśnień oskarżonego K. P. wynika, że zapisy te nie były kompletne, w tym sensie, iż niektóre osoby nie życzyły sobie, aby ich obecność na terenie posesji przy ul. (...) w K., została utrwalana za pośrednictwem monitoringu (k. 1201).

Ponieważ zaprezentowane powyżej braki i błędy w zakresie ustaleń faktycznych i oceny dowodów dotyczyły najważniejszych ze zgromadzonych w sprawie środków dowodowych, na podstawie których Sąd Okręgowy

wnioskował o winie i sprawstwie oskarżonych w zakresie postawionych im zarzutów, zaskarżony wyrok już tylko z tych względów nie mógł się ostać.

Wobec powyższego oraz niedostatków uzasadnienia zaskarżonego wyroku, stanowisko sądu a quo o dopuszczeniu się przez oskarżonych zarzuconych im czynów jawi się jako co najmniej niepewne.

W przedmiotowej sprawie zaistniał więc stan o jakim mowa w art. 438 pkt 2 i 3 k.p.k., skutkujący koniecznością uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Zaznaczyć jednak należy, że wydanie przez Sąd Odwoławczy orzeczenia kasatoryjnego stanowi jedynie wyraz tego, że w ocenie Sądu Apelacyjnego postępowanie pierwszoinstancyjne powinno zostać powtórzone, aby finalnie uzyskać stan materialnej sprawiedliwości wyroku. To jaki w przyszłości zapadnie wyrok (korzystny czy też niekorzystny dla oskarżonych) pozostaje więc kwestią otwartą.

Uwzględniając treść art. 436 k.p.k. Sąd ad quem uznał za bezprzedmiotowe odnoszenie się do pozostałych zarzutów zamieszczonych w środkach odwoławczych obrońców oskarżonych oraz apelacjach wywiedzionych przez Prokuratora i obrońcę oskarżonych L. i S., uznając, że ustalenie opisanych wyżej naruszeń prawa procesowego było wystarczające do stwierdzenia konieczności wydania orzeczenia odwoławczego o charakterze kasatoryjnym, przy czym podstawą uchylenia wyroku, co do W. B. (1) była norma art. 435 k.p.k. – bez wątpienia bowiem te same względy, które legły u podstaw uchylenia wyroku co do oskarżonych, którzy wyrok Sądu Okręgowego zaskarżyli, przemawiały za jego uchyleniem na korzyść i tego oskarżonego, który wyroku nie zaskarżył.

Podstawą zaś wydania przez Sąd Apelacyjny orzeczenia kasatoryjnego względem oskarżonych M. L. (1) i M. S. (1) był art. 440 k.p.k. Co do zasady sąd odwoławczy rozpoznaje sprawę w granicach środka odwoławczego, a w przypadku apelacji wniesionej przez podmiot profesjonalny, także w granicach podniesionych zarzutów, zaś w zakresie szerszym o tyle, o ile ustawa to przewiduje (art. 433 § 1 k.p.k.). Sąd odwoławczy ma prawo i obowiązek zbadania sprawy pod względem merytorycznym i prawnym nie tylko w granicach środka odwoławczego, ale także z urzędu niezależnie od tych granic w celu stwierdzenia, czy nie zachodzi potrzeba orzeczenia na korzyść oskarżonego, chociaż środek odwoławczy wniesiono na jego niekorzyść, i to na każdej z podstaw określonych w art. 438 (por. SN (7) V KRN 118/73, OSNKW 1973, nr 12, poz. 155 z glosą Z. Dody, OSPiKA 1974, z. 11, s. 496 i n.).

Zmiana zaskarżonego orzeczenia w oparciu o przepis art. 440 możliwa jest wyłącznie na korzyść oskarżonego, jednakże samo uchylenie orzeczenia nie jest orzekaniem ani na korzyść, ani na niekorzyść oskarżonego. Sąd Apelacyjny doszedł do przekonania, że skoro zasadnicze wątpliwości budzą ustalenia faktyczne przyjęte za podstawę zaskarżonego orzeczenia, albowiem są niepełne i niespójne, a po części oparte na arbitralnych domniemaniach, niekorzystnych dla oskarżonych, to należy uznać, że utrzymanie zaskarżonego orzeczenia w mocy byłoby rażąco niesprawiedliwe (zob. SN III KRN 116/94, OSNKW 1994, nr 11-12, poz. 74; por. też uwagi Z. Dody, J. Grajewskiego, Węzłowe problemy..., PS 1996, nr 6, s. 44).

W toku ponownego rozpoznawania sprawy Sąd Okręgowy, uwzględniając przytoczone wyżej wskazania instancji odwoławczej, przeprowadzi w sposób skoncentrowany na przedmiocie procesu postępowanie dowodowe - przy możliwie szerokim skorzystaniu z uprawnień jakie daje treść art. 442 § 2 k.p.k. - pozwalające na prawidłowe rozstrzygnięcie kwestii odpowiedzialności karnej oskarżonych za zarzucane im czyny. W tym celu konieczne będzie uzupełnienie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w sposób umożliwiający poczynienie koniecznych dla prawidłowego wyrokowania w sprawie ustaleń faktycznych, ponowne przeanalizowanie zgromadzonego w ten sposób materiału dowodowego, który winien zostać oceniony w sposób określony w art. 7 k.p.k. i ewentualnie art. 5 § k.p.k. Wydając wyrok i formułując część motywacyjną wyroku Sąd Okręgowy powinien jednocześnie pamiętać o ograniczeniach wynikających z treści art. 443 k.p.k. Sporządzając zaś uzasadnienie wyroku, winien w pełni respektować treść art. 424 § 1 k.p.k.

Sąd Okręgowy zobowiązany także będzie do przeanalizowania uwag zawartych w apelacjach obrońców oskarżonych i prokuratora oraz przytoczonej na ich poparcie argumentacji w zakresie, w jakim z przyczyn wskazanych w art. 436 k.p.k., nie uczyniono tego w niniejszym uzasadnieniu. W szczególności winien rozważyć zasadność przeprowadzenia

dowodu z zeznań świadka M. C. (1) z udziałem biegłego psychologa z racji udokumentowanego przez niego stanu zdrowia psychicznego, jak również oceny mocy produkcyjnych zabezpieczonej w sprawie linii produkcyjnej, mającej służyć do odkażania alkoholu etylowego skażanego, celem weryfikacji sprzecznych i niestałych w tym zakresie wyjaśnień oskarżonych, oczywiście przy pomocy wiadomości specjalnych. Sąd Okręgowy w ponownym postępowaniu winien nadto zwrócić szczególną uwagę na opisy czynów zarzuconych oskarżonym w punktach 2. aktu oskarżenia, nie tylko w kontekście apelacji wywiezionej przez prokuratora, ale i tego czy odpowiadają one wszystkim znamionom ustawowym danego typu czynu oraz czy i na ile możliwe jest ich uzupełnienie, mając na względzie kierunek zaskarżenia wyroku, o ile dojdzie oczywiście do przekonania o winie i sprawstwie oskarżonych. Powinien także pamiętać, przy ewentualnym orzekaniu o środku karnym w postaci przepadku korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa, względnie jej równowartości, że w przypadku popełnienia przestępstwa przez współsprawców działających wspólnie i w porozumieniu orzeka się przepadek uzyskanej korzyści majątkowej w częściach, w jakich według dokonanych ustaleń faktycznych przypadła poszczególnym sprawcom osiągnięta wspólnie korzyść majątkowa. W razie trudności z dokładnym ustaleniem wartości udziałów w korzyści majątkowej osiągniętej przez poszczególnych współsprawców, orzeka się przepadek tej korzyści lub jej równowartości w częściach równych, a nie solidarnie. To ostatnie rozwiązanie klóci się bowiem z penalnym charakterem tego środka i zasadą indywidualizacji odpowiedzialności karnej oraz nie ma oparcia w ustawie (por. postanowienie SN z 2011-11-30 I KZP 16/11, OSNKW 2011/12/107; wyrok SA w Poznaniu z 2012-09-20, II AKa 184/12).

Sąd winien także pamiętać, iż w kwalifikacjach prawnych przestępstw stypizowanych w art. 258 k.k., nie należy powoływać w podstawie wymiaru kary art. 65 § 1 k.k., a tym bardziej art. 65 § 1 i 2 k.k. oraz art. 64 § 2 k.k., albowiem do sprawy przestępstwa z art. 258 mają odpowiednie zastosowanie przepisy dotyczące sprawy określonego w art. 64 § 2, z wyjątkiem przewidzianego w tym przepisie zaostrzenia kary. Z pewnością natomiast przepisy dotyczące wymiaru kary, środków karnych oraz środków związanych z poddaniem sprawcy próbie, przewidziane wobec sprawcy określonego w art. 64 § 2, stosuje się do sprawcy, który z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu lub popełnia przestępstwo działając w zorganizowanej grupie, a zatem także art. 69 § 3 k.k. oraz art. 70 § 2 k.k. i 73 § 2 k.k. Rozważania te mają jednak charakter teoretyczny, a ewentualne ich zastosowanie uzależnione będzie nie tylko od wyników przyszłego postępowania, ale i kierunku wniesionego środka odwoławczego, czy uchylecia wyroku, jak w przypadku oskarżonego W. B. (1).

Na zakończenie trzeba jeszcze nadmienić, że Sąd Apelacyjny, mimo złożonych przez obrońców oskarżonych wniosków, nie rozstrzygnął w wyroku o kosztach obrony z urzędu za postępowanie odwoławcze. Zgodnie bowiem z art. 626 § 1 k.p.k. o kosztach procesu (w tym kosztach obrony z urzędu stanowiących składnik kosztów procesu - art. 616 k.p.k.; art. 618 § 1 pkt 11 k.p.k.) rozstrzyga się w orzeczeniu kończącym postępowanie. Takim zaś orzeczeniem nie jest wyrok sądu odwoławczego, którym uchylono wyrok organu pierwszej instancji i przekazano sprawę do ponownego rozpoznania. Wspomniany wyrok instancji odwoławczej nie kończy postępowania, lecz stanowi punkt wyjścia do dalszego jego prowadzenia przez Sąd Okręgowy. Wobec tego, w aktualnym stanie procesu, wnioski obrońców o zasądzenie stosownych kosztów za obronę z urzędu w instancji ad quem uznać należało za przedwczesne.

Z uwagi na powyższe, orzeczono jak w sentencji.

Izabela Pospieska Przemysław Strach Urszula Duczmal